

SINJSKE

GLASILO GRADA SINJA

rujan 2013.g. broj 36
cijena 8,00 kn

NOVINE

Sinjske
NOVINE

Zadnje, Vidimo se na net-u!

Tema:
Gradski prostori

sadržaj

3 uvod

8 gradsko
vijeće:

Svečana sjednica

10 **fotoreportaža:**
Alka i Velika Gospa

18 **tema:**
Stanje i imanje

34 **kultura:**
Darija Brković

IMPRESSUM

Sinjske novine broj 36, rujan 2013.

Izlaze jednom u mjesecu (a po potrebi i kao dvobroj).

Cijena 8,00 kuna

Godišnja pretplata 115,00 kuna (u cijenu uračunata poštarina)

Nakladnik: Grad Sinj

Izdavač: Kulturno umjetničko središte Sinj, Glavička 29
Sinj 21230

Glavni urednik: Vito Perić, GSM: 099/217 09 31

Telefon u redakciji: 021/ 826-049

e-mail: kulturno.umjetnicko.srediste.sinj1@st.t-com.hr
sinjske.novine@gmail.com

Grafička obrada: KUS, grafička obrada naslovnice Anita Barać,

Lektura: KUS

Tisak: Kerschoffset Zagreb

Novinari u ovom broju: Vito Perić, Žarko Kodžoman, Božena Romac

Suradnici u ovom broju: Petar Kliškinić-Klika, Anita Barać, Nikola Belančić, Boris Filipović-Grčić, Josip Alebić, Ivan Milošević, Ivo Vrca, Vesna Jukić Bračulj Samardžić, Nada Obradović.

Zahvaljujemo na pomoći portalima :

www.Ferata.hr i www.Sinj.com.hr,

UMJESTO UVODNIČKE

ZADNJE, ALI NE I POSLJEDNJE

Novine su kao i ljudi, odnosno sva živa bića. Rađaju se, žive i umiru. Tako su naše i vaše novine došle do svog kraja. Ne bojte se, nije ovo eutanazija ili prirodna smrt. Nastavljamo živjeti, ali u nekom drugom obliku, danas općeprihvaćenom i u budućnosti, prema svim pokazateljima jedinom. Prelazimo na net, ili kako bi se reklo mrežu. Ovaj broj koji držite u rukama je zadnji (36.) Sinjskih novina u tiskanom izdanju. Sljedeći broj ćete moći čitati na internetu kao portal. O tome gdje ćete kliknuti i kako ćete pronaći vaše novine pravovremeno ćemo vas obavijestiti. Dakle nastavljamo raditi u novom mediju. Zašto je došlo do ove odluke? Razloga je više, a najvažniji i najpresudniji je bio onaj ekonomske naravi. Troškovi i dobit nisu bili "u dobre", odnosno unatoč svim našim nastojanjima i maksimalnom trudu, nismo uspjeli poslovati bar na nuli. Iako smo u početku dobro krenuli, prodavali smo veliki dio oglasnog prostora, čak je i sama prodaja novina bila dobra, kriza, besposlica i besparica su učinile svoje. Opao je interes za oglašavanje i kupnju novina u slobodnoj prodaji, no zanimljiv je podatak da se iz godine u godinu povećavao broj pretplatnika. Svejedno, kad sve zbrojimo nismo u ovakvom obliku mogli opstati na tržištu. No, da projekt ne bi bio ugašen naš vlasnik (Grad Sinj op. V.P.) je odlučio da se prebacimo na povoljniji, što se troškova tiče, medij a to je internet. Ipak ćemo i dalje pružati usluge vama građanima, i bilježiti sadašnjost za budućnost. Naše novine su, prema neformalnim anketama, u razgovorima i komentarima, prihvaćene od strane čitatelja. Trudili smo se objektivno izvještavati, pokrivati sva područja društvenog djelovanja u gradu, davati prostor svima koji su imali nešto za kazati, bez selekcije, a rubrike Sinj kroz prošlost, Vremeplov i Priča su postale pomalo kultne. Kada prolistate stare brojeve, vidjet ćete obilje zanimljivog štiva, podataka, fotografija, priča i ostaloga što će sigurno koristiti nekome u budućim vremenima. Dali smo prostora mnogim mladim i pametnim ljudima, a bilo je uvijek mjesta i za starije i iskusnije sugrađane koji su nam ispričali svoje životne uspone i padove (rubrika Dobri duh Sinja). Žarin sport i Klikina kolumna su također bili među čitanijima. Boženina izvješća sa sjednica, Klaudijine reportaže i prilozi, te još niz drugih tekstova zasigurno

su ostavili traga na lokalnoj medijskoj sceni. Dug bi bio spisak onih koji su nam tijekom ove četiri godine pomagali svojim tekstovima i fotografijama, zato sam spomenuo samo ovu stalnu postavu koja je kroz četiri godine zajedno s mojom malenkosću punila 40-44 stranice Sinjskih novina. No svakako svima od srca veliko hvala, a namjerno ih neću pobrojati jer očekujemo nastavak suradnje i u internetskom izdanju. Na internetu će uz neke stare i vama drage sadržaje biti i novi. Tako ćete na jednom mjestu moći pročitati i doznati sve o radu svih gradskih udruga, dobiti ćete i korisne informacije te obavijesti, a naravno biti će i aktualnih tema i zanimljivosti. Trudićemo se da i dalje budemo zanimljivi, a ovakvim načinom ćemo i svima biti dostupni. I na kraju da podsjetim, prvi broj Sinjskih novina ugledao je svjetlo dana 21. prosinca 2009. g. (padao je veliki snijeg, a Žare i ja smo ko mahnuti dijelili novine ulicama grada), a evo zadnji tiskani će izići krajem rujna 2013.g. Kad zbrojimo to je 3 godine, 9 mjeseci i desetak dana. Ideja je bila puno prije, a povod je bio taj da gotovo svako manje mjesto u Hrvatskoj ima, uz elektronički medij (radio postaju, portal i dr.) i svoj tiskani i to sa tradicijom. Sinj je nekada davno imao Vjesnik Cetinske krajine, pa smo temeljem toga odlučili obnoviti tradiciju. Novine su jedna od civilizacijskih tekovina ma što tko mislio o tomu i tako smo se i mi povodili idejom da Grad zaslužuje Gradske novine. Gradska vlast nas je podržala (i podržava) te nam dala punu potporu. No, došla su druga vremena i hvatamo korak sa njima. Zahvaljujemo prije svih gradu Sinju na čelu s gradonačelnikom Ivicom Glavanom koji je podržao i podržava ovaj gradski projekt, potom svima onima koji su jednom mjesečno izdvojili simboličnih 8 kuna da kupe svoju novinu, svim pretplatnicima, donatorima i sponzorima koji su nam nesebično pomagali, svim suradnicima koji su nam besplatno ustupali tekstove i fotografije, a i svima onima koji su nas kritizirali, ignorirali ili bojkotirali, jer i to je bio znak da nešto vridimo. Vidimo se na netu.

**Glavni urednik Sinjskih novina
Vito Perić**

Nezavisni vijećnik Miro Bulj uputio je priopćenje javnosti povodom 100 dana od lokalnih izbora u Sinju. Prenosimo u cijelosti.

100 DANA OD IZBORA, A POMAKA NEMA

Od izbora je prošlo 100 dana a pomaka nema, osim hvalospjeva i šminkanja ulica po centralističkim kriterijima. Vlast bez vizije razvoja Sinja, godinama se hvali ostvarenim rezultatima gostujući često u čestim emisijama na regionalnoj TV postaji; mljekare, starački domovi, povećanju izvoza od 500%... Kažu "sve cvita". Nažalost prošlogodišnji proračun je mizernih 56 milijuna kuna, dok je prije četiri godine bio 82 milijuna kuna. Gradonačelnik bi trebao dati prijedlog rebalansa proračuna za ovu godinu koji su izglasali koalicija NL Jadrjević i SDP. Smatramo da hitno treba mijenjati prioritete. Dok djeca ostaju neupisana u vrtiće u proračunu se nalazi stavka gradnje sportske dvorane čudnih kapaciteta od 200 mjesta koju će Sinj financirati u cijelosti 10 milijuna kn, dok male Hrvace izgrađuju dvoranu od 500 mjesta vrijednosti oko 9 milijuna kn, te oko 80% financiraju iz državnih i EU fondova. Umjesto da gradska vlast u dane Alke lobira projekte, zbog njihove nesposobnosti ostaju nam računi domjenaka, još veća nezaposlenost i što je bolno mladi odlaze i ne vraćaju se. Činjenica da je država centralizirana, a ono što je decentralizirano ide u županiju, koja se također mačehinski odnosi prema Sinju, kao što je slučaj prema Domu zdravlja i Hitnoj pomoći. Na žalost "SINJSKA VLAST BATI U KUPE A DRŽAVNA I ŽUPANIJSKA U ŠPADE". NL Mira Bulja će uputiti dopis prema Vladi RH i Županiji da primi predstavnike svih političkih opcija u Gradskom vijeću Sinja, pa da se vidi koje je projekte grad uputio i temeljem toga koje su investicije prihvaćene: od brze ceste Kukuzovac - Križice, vodopskrbe Zelovskog platoa, izgradnje trafostanice na GZK, izgradnje zgrade osnovne škole, rekonstrukcije niskonaponske el. mreže, hospicija u vojarni Kula koji je obećao resorni ministar te tko će plaćati penale odlagališta Mojanka zbog propisa EU o eko- gospodarenju otpadom, itd. Zaključno, ako nam sa svih razina vlasti ne daju odgovor, jedino što nam ostaje u sprječavanju izumiranja Sinja to su građanske akcije, što smo zajedno pokazali kod borbe za opstanak stacionara i rodilišta.

HUSINA JAMA

Već 14. godinu za redom prve rujanske subote Husina jama na Kamešnici bila je mjesto okupljanja velikog broja hodočasnika. Molitvom, polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća odana je počast brojnim žrtvama fašističko-komunističkog terora za vrijeme II. svjetskog rata i poraća. Prije početka misnog slavlja svečano je blagoslovljen spomenik hrvatskim rodoljubima koje su, kako stoji uklesano na kamenu, partizani mučili i ubili za vrijeme i poslije drugog svjetskog rata, te ih bacili u jamu. Spomenik su žrtvama podigli rodoljubi cetinskog i livanjskog kraja. Komemoraciji je nazočilo je oko dvije tisuće hodočasnika, brojni svećenici i časne sestre iz cetinskog i livanjskog kraja, dožupan Luka Brčić, izaslanstvo Grada Sinja predvođeno zamjenicom gradonačelnika Kristinom Križanac i dopredsjednikom Gradskog vijeća Milanom Smoljom, predstavnicima Općine Livno, izaslanstvo Grada Trilja koje su predvodili gradonačelnik Ivan Šipić i njegov zamjenik Ivan Žolo, načelnik i donaćelnik Otoka Branko Samardžić i Ivica Perković, načelnik Hrvaca Dinko Bošnjak i predsjednik Općinskog Vijeća Ante Prolić, izaslanstvo Viteškog alkarskog društva predvođeno predsjednikom Stipom Jukićem, predstavnicima političkih stranaka, udruga proisteklih iz Domovinskog rata i II. svjetskog rata, te potomci nevinih žrtava. Svečano misno slavlje predvodio je i propovijedao mons. dr Mile Bogović, gospičko-senjski biskup. Izvor: ferata.hr

RUDUŠA

U organizaciji Udruge antifašističkih boraca i antifašista Sinja i Splita kod spomenika na Ruduši obilježena 72. obljetnice formiranja i strijeljanja Prvog splitskog i solinskog partizanskog odreda. Prof. Josip Milat, predsjednik splitske Udruge antifašista i antifašističkih boraca okupljene je podsjetio na događanja od prije 72 godine, ističući kako su većina nevinno stradalih mladića bili članovi RNK Splita. Vijence na spomen obilježje su položili predstavnici gradova Sinja i Splita te Županije splitsko-dalmatinske, udruga antifašista Sinja, Splita, Solina i Makarske, predstavnici SDP-a Sinja i Makarske, te RNK Split i obitelji poginulih. Komemoraciji su nazočili i mladi uzrasti RNK Split i njihov predsjednik Slaven Žužul koji je u prigodnom govoru rekao kako će se RNK Split trajno sjećati svojih hrabrih članova koji su prije 72 godine dali svoje živote, samo iz razloga što su se borili za slobodu. Ivica Glava, sinjski gradonačelnik zahvalio je braći Žužul koji su obnovili spomenik na Ruduši te najavio kako će kroz ovo mandatno razdoblje pokrenuti obnavljanje i ponovno postavljanje spomenika u parku Đardin, koji je dijelom uništen dinamitom. BR

RIBARSKA FEŠTA

Ove godine Sinjsko pučko kazalište u suradnji sa Braniteljskom zadrugom „Patriot“ organiziralo je Ribarsku feštu. Bila je to 4. fešta po redu, a po mišljenju organizatora i najbolja do sada. Za feštanje je bilo pripremljeno 100-tinjak kilograma raznovrsne ribe i 100 litara vina, a još 40-ak litara vina donijeli su posjetitelji. Meštar od fešte Željko Viculin kaže da se podijelio oko 300-tinjak porcija ribe, a vino se, ispilo do posljednje kapi. U Ribarskoj fešti je uživalo 300-njak gostiju što naših domaćih, što fureštih iz Šibenika, Zadra, Makarske i Splita. "Drago nam je da su nam se pridružili i ljudi iz okolnih mjesta koji su čuli da je fešta ili su slučajno svratili. Svi su bili dobrodošli, počašćeni i ugošćeni onako kako to samo Sinjani znaju napraviti", zaključio je Viculin. BR

KULTURNO LJETO ZA DJECU

Udruga SRMA ovo ljeto je uspješno organizirala i sprovela 5. po redu projekt „Ljeto je eto, šta sad?“ Na završnoj priredbi djeca sudionici radionica, njihovi roditelji i drugi građani pogledali su preko 500 izložaka. Izloženi dječji radovi nastali su na radionicama gline, slikanja, izrade igraćaka i kreativnoj svaštari. Napravljena je i projekcija video zapisa i fotografija na kojima se vidjela atmosfera rada na svim radionicama pa tako i na radionici suvremenog plesa euritmije. Tijekom trajanja programa priređeno je 20 besplatnih radionica za djecu na kojima je sudjelovalo 92 djece koji su na radionice došli ukupno 444 puta. U provedbi programa sudjelovala su 23 volontera s ukupno 138 sati volonterskog rada. Sinjsko kulturno ljeto za djecu dio je službenog programa Dani Alke i Velike Gospe 2013. kojega financira Grad Sinj, a provedbu su pomogli i drugi donatori: Naprijed d.o.o. Sinj, Riko d.o.o. Sinj, Ante Paut Pito, Boris Tripalo, Kitica Delić, roditelji i članovi i volonteri Srme. Izvor: SRMA

IZLOŽBA OLDTIMERA

Izložbu oldtimera organizirao je Oldtimer klub 'Zvonimir' iz Solina u okviru 6. Međunarodnog oldtimer auto – moto susreta koji je održan 31. kolovoza 2013. godine na Trgu dr. Franje Tuđmana u Sinju.

Više stotina Sinjana i ostalih žitelja Cetinskog kraja imali su prigodu vidjeti 40-ak automobila i 15-ak starih motocikla. Jedan od najprivlačnijih bio je i najstariji eksponat ove izložbe, koji je proizveden 1924. godine, a iz slovenske Velike Gorice dovezli su ga Renata i Drago Kuković.

Ova sinjska manifestacija provodila se u suorganizaciji Grada Sinja i Turističke zajednice grada Sinja, a njihovi stručni suradnici uz prigodne promidžbene brošure okupljenima su dijelili piće i sinjske uštipke.

Izvor: TZ Grada Sinja

Gradsko vijeće

Odbačena izvješća gradskih tvrtki za prošlu godinu, vijećnici NL Mira Bulja napustili sjednicu zbog nesuglasica oko dodjele javnih priznanja.

Miro Bulj oštro: „Ovo je prljava politička trgovina sa pokojnicima.“

Piše: Božena ROMAC

Sjednica Gradskog vijeća, treća po redu, sa 18 točaka dnevnog reda bila je još jedna u nizu maratonskih. Na samom početku vijećnik Miro Bulj je izrazio negodovanje zbog opsežnog dnevnog reda te predložio da se prepolovi. Njegovom zahtjevu nije udovoljeno pa se vijećalo sve do 23,20 sati. Vijećnici su većinom glasova prihvatili Prijedlog godišnjeg izvještaja o izvršenju proračuna Grada za 2012. i Prijedlog zaključka o davanju mišljenja na nacrt konačnog prijedloga Izmjena i dopuna prostornog plana županije. Bulj je iskazao nezadovoljstvo prilikom točke o dodjelama nagrada i priznanja zaslužnim pojedincima i kolektivima. Naglasio je kako je ostao šokiran izjavama jednog člana Odbora za dodjelu javnih priznanja koji mu je rekao kako će „oni“ podržati prijedlog njegove liste, ako Bulj prihvati prijedloge HDZ- a. Bulj je predložio da se posthumno nagradi istaknuti sportski djelatnik, prerano preminuli Dinko Ajduković na što mu je član Odbora, kojeg nije želio imenovati, ponudio prljavu političku trgovinu. Bulj je konstatirao da je tijekom godina svoga života nailazio na raznorazne trgovine, ali da je najprljavija ona u kojoj se trguje sa pokojnicima. Nakon te izjave Bulj, Sandra Kovač Levantin, Žarko Delić-Maćić i Denis Bobeta su napustili sjednicu do okončanja te točke dnevnog reda. Većinom glasova prihvaćen je prijedlog Odbora da se nagrada za životno djelo dodjeli fra Jozi Zrnčiću, dok su osobne nagrade pripale Denisu Gugiću i Ivi Vukasoviću-Pari. Kolektivne nagrade dobili su Ragbi klub Sinj i Udruga roditelja i udovica poginulih branitelja Domovinskog rata Sinja i Cetinske krajine.

Vijeće je dalo suglasnost mjesnim odborima Košute, Turjaci i Brnaze za postavljanje spomen obilježja civilnim žrtvama II. svjetskog rata. Osnovano je i imenovano Zapovjedništvo civilne zaštite Grada Sinja na čijem je čelu dogradonačelnik Zlatko Ugrin. Donesene su izmjene i dopune Programa sufinanciranja premije osiguranja u poljoprivredi na području Grada kao i prijedlog Izmjena i dopuna Programa sufinanciranja nabave sadnog materijala na području za koji će se na godišnjoj razini izdvojiti 70.000,00 kuna Usvojen je i prijedlog Odluke o izboru osobe kojoj će se provjeriti obavljanje komunalne djelatnosti održavanja javnih površina u dijelu: ostali radovi održavanja javnih površina na području grada na temelju ugovora, prijedlog Odluke o početku postupka javne nabave za opremanje biciklističkih i tematskih staza u sklopu projekta MEDPATHS. Usvojeno je Izvješće o radu dječjeg vrtića Blagovijest za 2011/12. Nije prošlo Izvješće o radu gradske tvrtke Kamičak za prošlu godinu. U raspravi po ovoj točki izraženo je nezadovoljstvo što još uvijek nije uklonjena naplatna kućica s rampom na ulazu u centar grada. Vijećnici smatraju pogreškom tvrtke što se na otvorenom tipu parkirališta koja nisu označena naplaćuju kazne vozačima. Vijećnici nisu prihvatili ni izvješća o poslovanju Vodovoda i čistoće za 2012. U raspravi je navedeno mišljenje neovisnog revizora koji je u izvješću istaknuo kako nije u mogućnosti potvrditi realnost i objektivnost iskazanih potraživanja od kupaca na dan 31. prosinca 2012. i 31. prosinca 2011. Nije prihvaćeno Izvješće o radu dječjeg vrtića Čarobni pianino za 2011/12. Ravnateljici vrtića upućena je kritika na šturo financijsko izvješće kao i nepotrebne nadopune izvješća o radu koje se odnosilo na rad svih podružnica tog vrtića. Vijeće nije prihvatilo ni Izvješće o radu dječjeg vrtića Bili cvitak za 2011/12. Vijećnici su uglavnom kritizirali neprilagođavanje vrtića novim pedagoškim standardima, a poseban naglasak je stavljen na veći broj djece koja zbog nedostatka kapaciteta nisu mogla biti upisana u vrtić.

PITANJA VIJEĆNIKA

STIPE JADRIJEVIĆ CVRLJE (SDP): U ulici Put Petrovca radovi su završeni prošle godine pred Alku. Problem je što se u toj ulici nepropisno parkiraju vozila, a prometnih znakova se vrlo rijetki pridržavaju. Što je ova vlast napravila da se zaštiti vrlo vrijedna gradska investicija?

GRADONAČELNIK: Već nekoliko puta sam urgirao upravo iznerviran činjenicom da su građani pre komodni. Ja ću preuzeti odgovornost da zatvorim sve ulice koje su namjenjene pješacima, ma koliko kritika trpio zbog toga.

STIPE JADRIJEVIĆ CVRLJE (SDP): Sinjski SDP

je već dva puta, zbog transparentnosti i informiranosti građana, tražio da se očitujete o tome da se sjednice Gradskog vijeća prate putem medija kako bi građani imali širu sliku o tome tko i na koji način zastupa njihove interese.

GRADONAČELNIK: Već smo razmišljali o tome te smo već sada pri realizaciji ugradnje live streama **STIPAN LABROVIĆ (HDZ):** Nakon donošenja Detaljnog Urbanističkog plana (DPU) vojarnje Ivaniša Nelipića dali ste informaciju kako će na toj lokaciji biti otvoreno oko 200 radnih mjesta. Ima li potencijalnih

...e, 3. sjednica

ulagača, koje su to djelatnosti i kada očekujete postavljanje klamena temeljca i otvaranje prvih radna mjesta?

GRADONAČELNIK: Potencijalnih ulagača ima, oni su svoje prijedloge predstavili na sjednici Gradskog vijeća, a intenzivno se priprema nacrt kako bi se išlo u raspisivanje javnog natječaja. Obzirom da je riječ o vrlo vrijednoj gradskoj imovini želim informirati i građane Sinja o ovome. Prva radna mjesta, prema izjavama potencijalnih ulagača, bit će 6 mjeseci nakon raspisivanja natječaja.

STIPAN LABROVIĆ (HDZ): Nakon rekonstrukcije šetališta Alojzija Stepinca došlo je izmještanja četiri biste, tri biste su postavljene paralelno s ulicom, a bista fra Josipa Solde stavljena je u drugi kut tj. leđima je okrenuta prema crkvi. Smatram da bi se ta bista trebala licem okrenuti prema crkvi jer fra Jozo Soldo nikada nije okreta leđa crkvi. Predlažem da se bista postavi licem prema crkvi kao i sve biste. Ovo nije samo moje mišljenje nego mišljenje većine u gradu. Hoćete li gradonačelnice što poduzeti kako bi se spomenuta bista izmjestila?

GRADONAČELNIK: Ja ne mislim kao i ta većina da je fra Jozo bilo čim podcjenjen, s druge strane, fra Jozo je opet prvi. Tako je zamislio projektant Sinjanin Ante Kuzmanić. Ja ne držim da tu ima prostora za raspravu, ali ako postoji ta većina može se obratiti u gradsku upravu. Ja sam kao gradonačelnik iznimno ponosan na taj projekt i smatram da je u potpunosti uspio.

MIRO BULJ (NL): Moj prijedlog ide u smjeru osnivanja Javno vatrogasne postrojbe Sinj, naime, obzirom da su procjene ugroženosti od požara u Sinju vrlo velike smatram da bi po uzoru na druge i manje gradove trebala biti osnovana JVP koja bi imala 18 djelatnika, a što je najvažnije država ni sufinancirala tu postrojbu. Zbog čega se nije osnovala postrojba koja bi napravila uštede i što ste poduzeli po tom pitanju.

GRADONAČELNIK: Da smo bili u mogućnosti zaposliti još 10 osoba uz državne potpore mi bismo to sigurno već učinili. Vi znate da je naš DVD jedan od najboljih na našem području, a njen zapovjednik se apsolutno protivi takvom načinu ustroja. Držim da DVD itekako udovoljava svim kriterijima. Ne smatram se odgovornim za nikakav propust ovdje.

MIRO BULJ (NL): Najveći vjerovnik gradskog bazena je Hypo banka koja se maćehinski odnosi prema Gradu. Umjesto da povoljnom cijenom i dugoročnom isplatom prepusti bazen Gradu Sinju jer imaju korist od Grada, naime, cijeli proračun ide preko njihove banke. Jeste li što razgovarali s predstavnicima Hypo banke?

GRADONAČELNIK: Uloga gradonačelnika je zaštititi Proračun grada Sinja i Grad neće kupiti bazen po ovoj cijeni jer treba ulagati u puno prioritetnije gospodarske projekte. U prvom redu treba napraviti razliku od poslovnog odnosa Grada i banke i gradskog bazena.

SANDRA KOVAČ LEVANTIN (NL. M. Bulj): Što ste do sada poduzeli kako bi u što skorije vrijeme došlo do natkrivanja Čosinog potoka po uzoru na natkrivanje Baračev potok?

GRADONAČELNIK: Nećemo poduzeti ništa kako bismo riješili taj problem jer smo konzumeti sredstava europskih fondova koji će izgraditi kanalizacijske kolektore i spojiti oborinsku odvodnju. Nakon toga neće biti neugodnih mirisa za koje su krivi nesavjesni građani koji su se ilegalno prespajali na kanale oborinskih voda.

SANDRA KOVAČ LEVANTIN(NL. Miro Bulj): U ime kluba Vijećnika predlažem da se osnuje novi gradski vrtić jer je ove godine ostalo 102 neupisane djece u vrtiće.

Sadašnji vrtić ionako nema dovoljne kapacitete, a potrebe su itekako velike. Prijedlog je opravdan i nužan!

GRADONAČELNIK: Nema neupisane djece u vrtić na području Grada Sinja i nema potrebe za osnivanjem novog.

ŽARKO DELIĆ – MAĆI : Drugi put u Vašem mandatu, u plan i program za sanaciju ulica niste uvrstili najstariju ulicu u Sinju – Odrinu. Zašto?

GRADONAČELNIK: Predlažem da sjednete sa pročelnicom i dogovorite konkretan način rješavanja problema i ukoliko je to ostvarivo problem će biti riješen. Štoviše, rekli ste da je Mjesni odbor Sinja uvrstio tu ulicu u svoje prioritete.

ŽARKO DELIĆ – MAĆI (NL M. Bulj): Šta je sa asfaltiranjem ulice koja se nalazi povrh benzinske crpke, a spaja ulicu Put kuka i Karajkovu lokvu. Naime, građani traže da se ulica asfaltira, a pisali su i peticiju.

PROČELNICA ANKICA PANZA: Pristupit će se iskoličenju ulice u gabaritima koji jesu, Grad će osigurati materijal i betonirati je. To neće biti ulica kojom će moći prometovati vozila, nego će biti pješačka zona.

DENIS BEZIĆ (HDZ): Zbog čega u ljetnom periodu godine fontane i vodoskoci u Gradu nisu u funkciji i zbog čega se redovito ne čiste vodoskoci koji šalju ružnu sliku o gradu?

GRADONAČELNIK: Imamo potpisane ugovore za održavanje vodoskoka sa jednom tvrtkom na godišnjoj razini. S druge strane, osobno nisam dozvolio popravak fontane na pijaci jer je popravak trebao koštati 70.000 kuna. U zaštiti interesa gradskog budžeta raspisat ću javni natječaj i siguran sam da će cijena popravka biti prihvatljiva.

DENIS BEZIĆ(HDZ): Na Trgu dr. Franje Tuđmana odvijaju se koncerti, sajmovi i sl. Nažalost, ljudi nemaju mogućnosti odmora na tom Trgu jer su kameni zidovi hladni. Mogu li se osigurati sredstva za postavljanje drvenih klupa na postojeće kamene zidove?

GRADONAČELNIK: Rado ćemo razmotriti Vaš prijedlog i vjerujem udovoljiti vašim zahtjevima u skladu sa proračunskim sredstvima.

STIPE PERIĆ (HDZ): Kada će se riješiti problemi u ulici Ivaniša Nelipića koje je izazvalo postavljanje asfaltnog sloja, a stanarima uzrokovalo plavljenje stambenih objekata?

GRADONAČELNIK: Odgovor ćete kako ste i tražili dobiti u pisanom obliku.

ZVONIMIR KRIŽANAC: Dogradonačelniče, možete li mi odgovoriti na kojim projektima ste radili od dana kada ste preuzeli dužnost u gradskoj upravi i u kojoj su fazi ti projekti?

DOGRADONAČELNIK ZLATKO UGRIN: Već prvi dan sam preuzeo projekt informatizacije gradske uprave, radim na projektu digitalizacije gradskog kina i na projektima europske unije.

ZVONIMIR KRIŽANAC (HDZ): Obećali ste, još prije dvije godine, kako će se ići u projekt obnavljanja starih bunara i očuvanja njihovih okoliša, također ste rekli da će ti projekti biti kandidirani za projekte EU. Zanima me jeste li kandidirali taj projekt, je li Grad već dobio sredstva i koliko je bunara uređeno?

GRADONAČELNIK: Uredili smo nekoliko bunara, a nismo ih kandidirali jer takvi fondovi još nisu bili otvoreni.

DENIS BOBETA(NL M. Bulj): Prije lokalnih izbora postavljeni su semafori na Štaliji koji još uvijek nisu u funkciji, kada će početi s radom?

GRADONAČELNIK: Danas su semafori stavljeni u funkciju i počeli su raditi.

DENIS BOBETA(NL. M. Bulj): Hoćeli se sanirati derutni zid na košarkaškom igralištu jer postoji opasnost da netko od djece strada , jer se konstantno penju po njemu.

GRADONAČELNIK: Ja mogu poslati komunalnog redara da izvidi stanje na terenu pa ćemo postupiti na naše Web stranice koji bi izravno prenosio sjednice Vijeća, a uštede bi bile puno veće nego da drugi mediji prenose Sjednice.

ANTE VIDIĆ (HSL): Pohvalio je radove u ulici Put Šumarije te je postavio pitanje hoće li se postaviti novi asfaltni sloj i ulica sanirati do kraja.

GRADONAČELNIK: Nedavno sam organizirao sastanak u gradskoj upravi i sazvao sve političke opcije koje participiraju u Gradu te ih zamolio za odobrenje dodatnih 200 tisuća kuna za dovršetak projekta. Svi su se složili i uskoro će uslijediti nastavak radova.

SVEČANA SJEDNICA GRADSKOG VIJEĆA

Fra Jozi Zrnčiću nagrada za životno djelo. Ostali laureati Udruga udovica i roditelja poginulih branitelja, ragbi klub Sinj, a osobne nagrade dobili Denis Gugić i Ivo Vukasović.

Piše: Božena ROMAC

Foto: Božena ROMAC i Krešimir TIGANJ

Uoči blagdana Velike Gospe i Dana Grada Sinja održana je svečana sjednica Gradskog vijeća. Prije sjednice odana je počast kod Središnjeg

križa na groblju sv. Frane i na spomen obilježju poginulim hrvatskim braniteljima u Domovinskom ratu. Predsjednik Gradskog vijeća Hrvoje Markulin u uvodnom govoru na svečanoj sjednici se osvrnuo na aktualno stanje u gradu

te istaknuo kako zajedničkim radom za dobro grada vizionarski trebamo pogledati na Sinj u budućnosti. „Ne želim sada pojedinačno nabrajati sve poteškoće s kojima se susrećemo, niti želim pojedinačno spominjati pozitivne primjere u životu našega grada, a ima naravno i takvih, nego namjerno postavljam i ponavljam pitanje:

Koliko iz današnje perspektive i u današnjim okolnostima, svi mi zajedno kao najodgovorniji u našoj zajednici, dugoročno promišljamo svoju budućnost i budućnost onih koji dolaze poslije nas. Na takvo pitanje ne postoji odgovor niti jedinstven zakonodavni okvir koji bi ga omogućio, ali postoji nešto drugo, postoji ljubav prema rodnom kraju, altruizam i volunтарizam.“ Župan Zlatko Ževrnja kazao je kako će Županija uvijek biti servis Sinju u svim projektima, posebno na gospodarskom planu.

„Najznačajniji projekt županije svakako je gospodarska zona Kukuzovac na kojoj se ističe jedan projekt, izgradnja tvornice sunčanih kolektora Valis solari. Nastavit ćemo u granicama naših realnih mogućnosti podupirati i ostale projekte, kao što su Alkarski dvori. Siguran sam kako ćemo veliku obljetnicu 300 godina od čudesne obrane Sinja dočekati u potpuno uređenim dvorima“.

Gradonačelnik Ivica Glavan govorio je o osvrnuo se na realiziranim i planiranim projektima. Naglasio je i kako je čak 30% više turista posjetilo Sinj u odnosu na prošlu godinu, a broj noćenja povećan je za 24% unatoč nedostatku kapaciteta. Gradonačelnik je govorio i o nizu objekata koje Grad planira izgraditi u nadolazećem razdoblju, pa je naveo izgradnju sportske dvorane, konačni dovršetak vodovodne mreže Obrovac-Čačijin dolac, vodopskrbu platoa Zelovo, starački dom u vojarni Ivaniš Nelipić i ostale projekte. Posebno je istaknuo važnost 2015. g. Osvrnuo na gospodarski razvoj grada kroz izgradnju objekata u gospodarskoj zoni Kukuzovac.

„GZK je jedna od najznačajnijih zona u županiji, uz Dugopoljsku. Sada se na području zone izgrađuje 11 objekata i to je najveće gradilište u državi. I to nije sve, u pripremi imamo dva do tri nova objekta i ono što smo sve uložili u zonu sada nam se polako vraća.“ Nakon uvodnih govora program je nastavljen svečanom dodjelom nagrada

i priznanja koje su dobili Udruga roditelja i udovica poginulih branitelja Domovinskog rata grada Sinja i Cetinske krajine za promicanje istine o Domovinskom ratu i dostojanstveno obilježavanje godišnjice stradanja njihovih najmilijih, Ragbi klub Sinj za 35 godina postojanja i odličnog rada u kojemu su postignuti vrhunski rezultati posebno u radu s mladima. Osobna nagradu Grada dobio je Denis Gugić, dugogodišnji sudionik i slavodobitnik Sinjske alke, trener i reprezentativac u preponskom jahanju. Nagradu preuzeo brat Ivica Gugić – Rara. Ivo Vukasović-Para dobio je nagradu za svestrano djelovanje i unapređenje kvalitete života u Brnazama gdje je predsjednik mjesnog odbora, za sportske uspjehe u Rukometnom klubu Kamičak te dugogodišnje djelovanje u momačkoj četi alkarske povorke u kojoj je arambaša. Nagradu za životno djelo dobio je fra Jozo Zrnčić, župni vikar u župi Gospe Sinjske na službi u filijalnoj crkvi Karakašica-Suhač. Fra Jozo je ovo priznanje dobio za sveukupni svećenički rad, pružanja pomoći drugima, obogaćivanje duhovnog i društvenog života u župama gdje je službovao kao i za izuzetan doprinos u očuvanju sakralne baštine. Fra Jozo se u ime svih nagrađenih zahvalio Gradu Sinju. „Nisam se nadao ovoj nagradi, ali kada sam je dobio izuzetno mi je drago kao i svakom čovjeku. Ako činiš nešto u životu dobro onda to ljudi prepoznaju, predloživši nas za nagrade. Činiti u životu dobro to je nešto posebno, jer to je i Isusova nauka.“

U glazbenom dijelu programa nastupili su Klapa Sinj i sopranistica Mirjana Živalj, Branimir i Mislav Norac, a program je vodila Magdalena Šipić.

FOTOREPORTAŽA ALKA I VELIKA GOSPA

JEDNA FOTOGRAFIJA GOVO

Priredio: Vito PERIĆ
Foto: Nikola BELANČIĆ

Naš suradnik Nikola Belančić zametnuo se sa fotoaparatom i torbom preko ramena, prepunom objektivu, kabela, baterija, bliceva i sličnih pomagala, kao nekada Matan i njegovi kad su išli torbarit u svijet. Samo Nikola nije išao u svijet nego u grad i to u dane kad je u Sinju najviše svita, za Alku i Gospu. Slikao je sve što se miče, stoji ili leti. Iz bogate torbe izabrali smo dio fotografija kako bi vam dočarati atmosferu proteklih blagdana.

Netko je napisao:
 „Fotografija je tehnički instrument koji je izmijenio mogućnost mišljenja, bolje reći proširio je ljudske spoznajne mogućnosti. Pomoću nje, kao da smo ušli u škrinju napunjenu bogatstvom uspomena. Fotografijom su sjećanja dokumentirana, no postoji, kako bi se to danas računalnom terminologijom reklo, i mogućnost dijeljenja fotografskih uspomena s drugima.“

ORI VIŠE OD TISUĆU RIJEČI

Tko je Nikola Belančić?

Rođen u Slavonskom Brodu 1974. g. Trenutno prebiva u Sinju jer ga je na prevaru dovukla i u bračnu luku privezala jedna naša. Fotografijom se ozbiljnije bavi nekoliko zadnjih godina u skladu sa slobodnim vremenom. Kad okida služi se sljedećim naoružanjem i opremom: Canon 5D MkII, objektivu EF 24-70 F2.8I, EF 70-200 F4L i EF 50 F1.4 i flash Canon Speedlite 580EXII.

POLITIKA I MORALNA ODGOVORNOST

Mini anketom među lokalnim političarima

Piše: **Žarko KODŽOMAN**Foto: **Krešimir TIGANJ** i Arhiva Sinjskih novina

U zemljama razvijene demokracije često smo čuli za slučajeve da neki političari koji obnašaju važne i visoke dužnosti - premijeri, ministri, gradonačelnici, podnose ostavke, a kao razlog navode moralnu odgovornost. I dok se na „Zapadu“ s funkcija odstupa i zbog „najmanje greške u koracima“, u Lijepoj našoj upletenost i u najgore korupcijske skandale nije dovoljna da se pojedini političari povuku, nego dapače često znaju dijeliti i moralne lekcije. Pitali smo naše političare što misle o ovoj temi. Svima smo postavili tri ista pitanja i evo odgovora.

1. **Moraju li vodeći ljudi stranke podnijeti ostavku u slučaju gubitka izbora?**
2. **Trebaju li političari koji obnašaju vlast podnijeti ostavku ukoliko ne ostvare rezultate na gospodarskom planu tijekom mandata?**
3. **Koliko su sinjski političari u proteklih 20-ak godina učinili za svoj grad na lokalnoj i državnoj razini?**

Kristina Križanac, zamjenica gradonačelnika

Katastrofalni izborni rezultati svakako sami po sebi daju smjernice što napraviti.

Nema „neke“ moralne odgovornosti, ili ste moralni ili niste. Svatko od nas postupa prema vlastitom poimanju moralnog čina.

Političare nakon isteka mandata u njihovom ostvarenju rezultata na gospodarskom planu ocjenjuju birači na izborima. Birači ih na izborima nagrađuju ili ne nagrađuju za realizaciju gospodarskog plana.

Teško je kategorizirati je li učinjeno malo, dovoljno ili puno. Vjerujem da su svi političari obnašajući visoke dužnosti, kako na lokalnoj tako i na državnoj razini, pokušali učiniti ili učinili maksimum za svoj grad i njegove stanovnike u danim okolnostima.

Nataša Poparić, predsjednica sinjskog SDP-a

Moraju i to bi bilo moralno i odgovorno. Dobro bi bilo da svaka stranka ili nezavisna lista to regulira nekim svojim aktima kao što mi u SDP-u imamo statutarno riješeno, a to je da se u roku šest mjeseci nakon lokalnih ili

parlamentarnih izbora moraju provesti unutarstranački izbori.

To je teže pitanje, jer svatko to tumači na svoj način. Ono što je za vlast uspjeh, za oporbu je neuspjeh. Nađite jedno konkretno područje bilo na lokalnoj ili državnoj razini, a gdje će se i jedni i drugi složiti po tom pitanju. Ostavke se jedino podnose u „ekstremnim situacijama“, odnosno kad je država ili grad doslovce pred slomom.

Iako tražite malo šira obrazloženja, ja mogu samo konstatirati da nažalost već dugo nemamo političara kao što je bio Vice Buljan, koji se u interesu Sinja znao zakačiti s moćnim ljudima u tadašnjoj Jugoslaviji. Ali je zato dočekao da mu sinjski idioti skinu bistu s trga. Tko je više napravio za Sinj, Vice Buljan ili Gojko Šušak?

Denis Bezić, gradski vijećnik HDZ-a

Ukoliko mogu aktivnije djelovati, s novim idejama i kvalitetnijim radom u stranci vratiti ljudima povjerenje u uspjeh onda ne moraju podnijeti ostavku. Ako je suprotno, te ako ne se mogu učiti na iskustvu poraza na način da poprave greške, onda moraju dati ostavku.

Nezaposlenost je najveći problem u Sinju i ako se ne počnu ostvarivati novi projekti i ideje onda će biti loše. Trebamo iskoristiti potencijale Sinjskog polja te vjerskog turizma na bazi Alke i Velike Gospe. U grad moramo privući turiste tijekom cijele godine. Sinju nedostaje „INCOMING“ tvrtka koja bi „zvala“ goste, odnosno ciljane grupe ljudi i izvan pune sezone koja u Sinju traje kratko, od Alke do Velike Gospe. Imamo dosta toga za ponuditi, a najvažnije je da bi kroz Sinj prolazile različite skupine ljudi od kojih bismo svi mi imali koristi. Uz manja ulaganja, primjerice uređenja na Starom gradu, mogli bismo za turiste napraviti muzej na otvorenom. U dogovoru s VAD-om, koristili bismo manji dio alkarskih rekvizita (uniforme, oružja...) po Starom gradu u turističke svrhe. Trebamo napraviti ono što možemo pokazivati kroz cijelu godinu, ne samo turistima, nego i školskim ekskurzijama iz Hrvatske, a sutra možda i iz Europe. Ako vlast nema viziju i ne može ostvariti planove i programe onda mora podnijeti ostavke odmah, a ne tek na kraju mandata.

Nažalost nisu uspjeli ostvariti značajan boljitak našeg grada iako se većina njih zalagala i trudila. Moramo više tražiti i natjecati se u gotovo svim projektima koja nose zaposlenja. Trenutna stopa nezaposlenosti u Sinju je rezultat nagomilanih problema iz prošlosti i treba podvući crtu i pokrenuti proces rješavanja kako ne bi vukli taj

Istražili smo temu moralne odgovornosti

balast. Poduzetnički i inovativni programi i projekti mogu dovesti do smanjenja nezaposlenosti, ali moramo ih inicirati. Oni će se temeljiti na oživljavanju svih postojećih potencijala (Sinjsko polje i Gospodarska zona Kukuzovac) te aktiviranju novih prirodnih, financijskih i znanstvenih potencijala.

Stipe Maganić, predsjednik sinjskog HNS-a

Stvari nisu jednoznačne. Moralna odgovornost mora postojati, ali prethodno se moraju znati ciljevi političkih stranaka, rezultat stranke na aktualnim izborima treba usporediti s onima za prethodno razdoblje, a vrlo je važno pitanje i koalicija te objektivnih mogućnosti neke političke stranke.

Izbori su redoviti, održavaju se svake četiri godine i građani tada ocjenjuju rad svih ministara i vlasti općenito. Tijek mandata neke vlasti, njen rad, kao i rad opozicije prati se kroz tiskovne i razne druge medije. Ostavke se sigurno podnose kada se radi o promašenim investicijama, korupciji, štetnim odlukama i slično... Razvoj Sinja mora se temeljiti na poboljšanju životnog standarda građana. To je cilj kojemu svi služimo. Kad imamo ovakvu nezaposlenost, propala poduzeća i da ne nabrajam, mislim da se malo napravilo.

Zvonimir Režić, potpredsjednik sinjskog HSLs-a

Sve stranke imaju određena očekivanja, ciljeve koje nastoje ostvariti na izborima. Rezultati se validiraju i prezentiraju na unutarstranačkim Izvršnim odborima. Ukoliko rezultat nije zadovoljavajući, naravno da je dužnost ljudi koji su nosili liste i sudjelovali u "utrci" da se zapitaju gdje su griješili i zašto ih ljudi nisu prepoznali. Moralna je odgovornost Izvršnom odboru stranke ponuditi ostavku ili dati na znanje da je određena osoba spremna i otvorena za drugačije ljude i mogućnosti, u svrhu boljitka stranke.

Izbori i broj glasova također su mjerilo kako je tko radio za vrijeme svoga mandata. Ljudi to prepoznaju i bez obzira htio neki političar ili ne podnijeti ostavku, obično bude smijenjen u slučaju loših rezultata. Nažalost, u RH je zadnjih godina katastrofalna gospodarska situacija, malo je radnih mjesta, a puno nezaposlenih. Jedina likvidna i naoko sigurna poduzeća su javne uprave i državne

tvrtke. Dakle, jedino velika, vladajuća stranka može mladom čovjeku ponuditi određenu egzistenciju, a time i osigurati sebi glas na predstojećim izborima. Žalostno, ali tako je... Zato imamo ogromne javne troškove i vlasti (SDP-HDZ) koje ne dolaze/odlaze adekvatno gospodarskim rezultatima.

Učinili su gotovo ništa što se tiče gospodarstva. Nekih manjih akcija promocije grada i pomaganja sportskim kolektivima bi se dalo i navesti, ali konkretno što se tiče gospodarstva, prometa i ostaloga - velika nula!

Miro Bulj, nezavisni gradski vijećnik

Apsolutno i bez razmišljanja bilo bi moralno da podnesu ostavku, ali nažalost to nije slučaj. Zbog tih situacija, jer nema političke i moralne odgovornosti, i jest ovakvo stanje u lokalnim političkim strankama.

Da, trebali bi dati ostavku.

Svojim neuspjehom provođenja obećanog programa samo dokazuju da su povjerenje birača zadobili na laži i obmanama. Međutim, kod nas uvijek vrijedi narodna krilatica „Obećanje ludom radovanje“! Učinili su gore od ništa jer je dosadašnje iskustvo pokazalo da sinjski političari već na putu prema Zagrebu, čim prođu Hrvace, te na putu za Split, čim prođu Kukuzovac, zaborave Sinj i Cetinski kraj. Rezultat njihovog djelovanja možemo vidjeti na svakom koraku u Sinju, a to je da smo u vrhu po nezaposlenosti, u posljednjih deset godina imamo tri tisuće stanovnika manje, mladi odlaze iz grada bez perspektive, tvrtke su opljačkane, zdravstvene usluge na nikad gore nivou itd. Evo i prvog primjera: Jedan naš bivši saborski zastupnik sve što je rekao u svom četverogodišnjem mandatu jest da se zatvore prozori da ga „ne bi ubila promaja“. Drugi je primjer kada je jedna politička opcija predložila da se u državnom proračunu za trafostanicu uvrsti deset milijuna kuna, a zastupnik iz Sinja je bio protiv samo zato što je to predložila druga politička opcija. Evo, postavljam pitanje vašim čitateljima znaju li tko ih predstavlja u Županijskoj skupštini u bivšem i sadašnjem sazivu? Nisam siguran bi li ih jedan posto znalo točno odgovoriti! Naše političare može biti stid i sram proći pijacom dok Sinj grca u problemima, oni služe samo sebi i svojim stranačkim vođama. Evo, trenutno imamo nikad više ljudi u vrhu države i županije, a stanje u Sinju je nikad gore. Stoga ih u dobroj vjeri pozivam da se sjete od kuda su i tko ih je izabrao.

GRADSKI PROSTORI I POVRŠINE Istražili smo kojom in

STANJE

Piše: Anita BARAĆ

Foto: Vito PERIĆ

Nakon što je putem javnog natječaja Dom mladih iznajmljen privatniku uz glasno negodovanje, uglavnom mlade gradske populacije, udruzi S.K.U.P. dodijeljen je prostor Palacine (bivšeg vatrogasnog doma). Potom se oglasila i ravnateljica Muzeja Cetinske krajine Anita Librenjak usprotivivši se toj odluci jer je muzej prostor Palacine koristio kao svoj depo. Prema gradonačelnikovo odluci depo bi se trebao preseliti u prostorije Crvenoga križa gdje je uskladišten dio postava galerije Sikirica. Prepiska po novinama je trajala jako kratko, odluka nije promjenjena pa depo muzeja seli, a S.K.U.P.-ovci preuzimaju prostor Palacine. Koliko će taj prostor odgovarati svojoj namjeni i onome čime se oni bave ostaje da se vidi. Sve ovo je bio povod da se raspitamo kod gradskih vlasti. Šta u stvari grad posjeduje? Tko i na koji način gospodari gradskim vlasništvom? Može li se bolje?

Dom mladih, Gradski stadion...

O vojarni Ivaniša Nelipića kao jednom o najvećih objekata u vlasništvu Grada manje-više se sve zna. Građanima je omogućen uvid u prostorni plan uređenja i mogli su se očitovati do 17. rujna. Prostor vojarnje predviđen je dijelom za staračke domove i neke

državne ispostave i gradske ustanove koje su trenutno u neadekvatnim prostorima. U jedan dio bi se preselili liječnici opće prakse iz Doma zdravlja, a u drugom dijelu bi se smjestio Centar za socijalnu skrb. Dom mladih je dijelom iznajmljen i za prostor najamninu plaćaju Hit radio, Pučko učilište, Ivandić trade te noćni klub. Ostali prostori se koriste bez naknade. Glazbari, mažoretkinje, šahovski klub, Gradska knjižnica, Kulturno umjetničko središte (dalje KUS) i udruga Novi put. Dvadesetak poslovnih prostora koji se nalaze na Luci, u Tripalovom voćnjaku i na Žankovoj glavici koriste stranke i udruge bez naknade,

novinom raspolaže Grad Sinj i u kakve je svrhe koristi.

IMANJE

uz uvjet da ih održavaju. Muzej Cetinske krajine, također je u gradskom prostoru koji privremeno koristi. U pripremi je i Odluka za davanje na upravljanje i održavanje gradskog Hipodroma tvrtki Kamičak d.o.o., dok se za zgradu na sportskom aerodromu vodi sudski spor, a hangar na Piketu bez naknade koristi Aero klub. Poslovni prostori na gradskom stadionu su dijelom iznajmljeni, a dijelom dani na korištenje. Prema podacima koji su nam ustupile gradske službe u tim prostorima nalaze se obrt Rea i T.O. Runje, bezimena udruga, Udruga za pilates, a za restoran nemamo podatke.

Tenisko igralište, zgrada na Štaliji...

Tenisko igralište sa pripadajućim objektom, također je u vlasništvu grada Sinja te je u koncesiji na dvadeset godina. Ugovor traje do 09.08. 2017. Galeriju Galiotovic koriste KUS, Srma, ŽRK Sinj i MRK Sinj bez naknade. Košarkaško igralište je javna površina, a prostorije koristi Udruga navijača Sinjski maligani. Igralište još nije uknjiženo kao gradsko vlasništvo kao ni Dom u Brnazama koji koristi KUD Brnaze.

Sportski prostor u Glavicama koristi NK Glavice, zgrada je u postupku legalizacije, a igralište u postupku uknjižbe, dok je Dom kod Mave u postupku povrata ranijim vlasnicima. Prema podacima koje smo dobili Grad posjeduje 43 stana. Od toga je 18 uredno useljenih sa zaštićenom najamninom, dva stana su bespravno useljena, 15 stanova je u najmu, četiri bez valjanog pravnog akta, jedan nereguliran, dva nezakonito i za jedan je podnjet zahtjev za kupnju. Kako nam je objašnjeno (a što se vidi i iz dopisa gradonačelnika) u bespravno useljenim stanovima su ljudi koji bi ionako bili na listi za socijalne stanove pa su ostali u njima s tim da je ostavljena mogućnost da ih se iseli kad im se socijalna slika poboljša. Stanovi koji su useljeni bez valjanog pravnog akta su oni gdje je došlo do propusta u postupku legalizacije. Stan u Splitu koji je bespravno useljen

trenutno je u sudskom sporu i stanari će biti deložirani. Zgrada na Štaliji je trenutno na čekanju. Tamo je trebao biti Muzej, međutim odustalo se zbog prevelikih troškova. Ono što financijski pripada gradu su i prihodi od javnih površina i reklama. Javne površine daju se u najam na javnome natječaju na kojem najbolja ponuda određuje cijenu. Tako imamo primjer gdje dva kioska, jedan do drugoga plaćaju najam po dvije različite cijene i to sa razikom od oko 6.000 kn. Neke kioske nismo našli na listi. Objašnjeno nam je da oni nisu na gradskoj javnoj površini nego privatnoj, ali da tamo mogu biti jedino ako je to dozvoljeno GUP-om.

Imovina za dotu

Prostori ili površine za reklame se daju u najam bez natječaja po točno određenoj cijeni po metru četvornom. Dakle svatko onaj tko je zainteresiran za postavljenje reklame mora se javiti u gradski odjel za prostorno uređenje i planiranje te podnijeti određenu dokumentaciju i zamolbu. Osim prihoda od ovih reklama Grad ima i prihode koje obrtnici, tvrkte i drugi plaćaju poreznoj upravi na ime reklame, a koji se potom prebacuju na gradski proračun. Prihodi od gradske imovine se koriste za nabavu i održavanje iste. Nismo spomenuli Kukuzovac i bazen koji su također u gradskom vlasništvu. Obzirom da je situacija sa Kukuzovcem manje-više jasna, dakle radi se o zemljištu koje se prodaje i tu je stvar transparentna, a bazen se još vrti u „stečajnom bubnju“,

smatrali smo da tu ne treba previše trošiti riječi. Ovim tekstom smo željeli predočiti javnosti podatke o gradskoj imovini u svrhu informiranja, dakle činjeničnog stanja, a čitateljima ostavljamo na prosudbu može i se i na koji način bolje i ekonomičnije gospodariti i upravljati

gradskom imovinom. U svakom slučaju evidentno je da Grad kao jedinica lokalne samouprave (dakle ženskog roda) ima prilično, rekli bi narodski, solidnu dotu u slučaju da se odluči udavati.

Temeljem našeg teksta i teme koju smo obrađivali uputili smo pitanja nadležnom gradskom odjelu. Odgovore nam je dao osobno gradonačelnik Ivica Glavan, a cijeli tekst donosimo u prilogu:

„Grad svojom imovinom upravlja sukladno zakonskim propisima.“

Vežano za Vaša pitanja koje ste postavili vezano za upravljanje imovinom Grada Sinja, zbog Vaše hitnje dostavljamo vam kratke odgovore u nadi da će Vam pomoći u rasvjetljavanju nekih pitanja. Grad Sinj ima svoju pokretnu, nepokretnu i financijsku imovinu kojom upravlja sukladno pozitivnim zakonskim propisima putem svoje zakonodavne i izvršne vlasti. Dio imovine unesen je u trgovačka društva kojima je Grad sam osnivač ili je u suvlasništvu s drugim jedinicama lokalne samouprave ili ju je dao u koncesiju, ili je dozvolio pravo gradnje, zakup, najam ili korištenje. U nekretninama koje vas najviše interesiraju su stanovi koje dajemo u najam putem javnog natječaja uglavnom sa zaštićenom najamninom jer ih koriste građani najmprimci slabijeg ekonomskog statusa o kojima se Grad dužan brinuti (socijalni stanovi). Grad Sinj nema bespravnih korisnika svojih stanova osim stana u Splitu, Dubrovačka 31. Grad Sinj je u sudskom sporu radi deložacije bespravno useljene osobe. Ostali stanovi su iz pretvorbe društvenih poduzeća koji su pripali po zakonu u državno vlasništvo ili su u povratu pa s istim nismo u mogućnosti raspolagati. Poslovni prostori se daju u zakup također putem javnog natječaja tako da je zakupnina različita ovisno kolika se postigne na tržištu, ukoliko su namjenjene u komercijalne svrhe, dio poslovnih prostora koriste ustanove za odgoj i obrazovanje-vrtići bez ikakve

naknade. Dužni su se sami brinuti o tim prostorima koji su im povjereni na korištenje. Dio prostora koristi DVD Sinj, a dio kulturne i sportske ustanove, gradska uprava i političke stranke, uglavnom bez naknade uz uvjet da se brinu o troškovima održavanja i korištenja. Veći broj poslovnih objekata zbog nedostatka prostora koriste dva i više subjekata. U Domu mladih poslovni prostori su dati putem javnog natječaja gospodarskim i obrazovnim subjektima dok je dio dan ustanovama (Gradska knjižnica) kojima je osnivač Grad Sinj i udrugama koje potičemo (šahovski klub i mažoretkinje). Domom mladih upravlja ovaj odjel (za prostorno uređenje, upravljanje imovinom, komunalne djelatnosti op V.P.). Zemljišta se koriste prema namjeni sukladno odluci. Javne površine se daju u zakup za postavu kioska i štandova putem javnog natječaja, pa visina zakupa (poreza na javne površine) ovisi o tržištu. Komunalna infrastruktura; ulice, putevi i trgovi koriste se prigodno putem odobrenja bez naknade ili uz plaćanje zakupa po natječaju ili na način da se osnivaju prava građenja ili služnosti uz naknadu koja se ugovara sa trajnim plaćanjem u obliku rente ili odjednom. Sportski objekti su dani na korištenje na određeno vrijeme sportskim udrugama koje su amaterske i koje na taj način potičemo, sve sukladno Zakonima i odlukama Grada Sinja donesenim temeljem zakona. Tenisko igralište je dano na koncesiju do 29. 08. 2017. godine što ste mogli vidjeti iz dostavljene tabele. Grad Sinj je vlasnik Teniskog igrališta dok je Ante Vidić koncesionar. Prostor Gradskog Stadionu koristi se prema navedenoj tabeli. Sportski prostor u Glavicama koristi se prema tabeli. Zgrada je u postupku legalizacije, igralište u postupku uknjižbe, a Dom kod Mave u postupku povrata ranijim vlasnicima. Prihodi od gradske imovine koriste se za održavanje iste i nabavu nove imovine.

Gradonačelnik Ivica Glavan

T.O. Medinjak
vodomaterijal i elektroinstalacije

mob. 092 1919116

Koliko Sinjani paze na zdravlje?

Piše: **Žarko KODŽOMAN**

Foto: Arhiva dr. Ante PROLIĆA

Ne jednom svi smo mi čuli izreku „najvažnije je zdravlje, za sve ćemo lako, samo neka je zdravlja“. No, u užurbanom i stresnom načinu života zdravlje nije lako sačuvati, a nažalost mnogi tek kada ga izgube postanu svjesni u kakvoj su se situaciji našli. Koliko doista svi mi pazimo na svoje zdravlje? Koliko često idemo na sistematske preglede? S kakvim se zdravstvenim poteškoćama najčešće susrećemo? Ukratko, kakva je zdravstvena slika našeg grada? Na ova i druga pitanja pokušali smo dobiti odgovore kod trojice sinjskih doktora, inače specijalista obiteljske medicine - Ante Prolića, Ivane Katić - Milošević i Katice Jerkan. Svi naši sugovornici općenito smatraju da Sinjani uglavnom dobro paze na zdravlje te da je zdravstvena slika našeg grada zadovoljavajuća.

„Mladi paze više jer uglavnom dobiju informacije na internetu, a stariji nešto manje“, kaže dr. Katić - Milošević.

„Kad se pojave tegobe, onda se naši sugrađani više i posvete zdravlju što je učestalije kod starije populacije. Gledajući generalno, mi u Cetinskoj krajini smo čvrst i zdrav narod“, tvrdi dr. Prolić.

Često se kaže da je za zaštitu zdravlja prevencija najvažnija, a tu bitnu ulogu igraju sistematski pregledi. Dr. Jerkan bi voljela da dolazak građana na sistematske preglede bude češći. Slične poglede iznose i preostalih dvoje naših sugovornika.

„Odlazak na sistematske preglede je dobar, no u tome ključnu ulogu mora imati liječnik obiteljske medicine (LOM). U sistematskim pregledima pitanje je i probira populacije, posebno kod mladih“, smatra dr. Katić - Milošević.

„Slažem se s kolegicom Katić da glavnu ulogu u preventivnim pregledima mora imati obiteljski liječnik, posebno za programe preventivnog otkrivanja karcinoma jer je tada odaziv puno bolji“, nadovezao se dr. Prolić. Sinjani se obraćaju svojim doktorima s raznolikim zdravstvenim problemima.

„Ja sam stekao dojam da su to najčešće bolesti lokomotornog sustava i kardiovaskularne bolesti, ali naši građani dolaze zbog raznih problema pa i onih životnih, kad su tjeskobni, stisnuti životnim poteškoćama“, tvrdi dr. Prolić.

Nerijetko se u Sinju govori da je značajan broj ljudi s malignim oboljenjima, no prema riječima naših sugovornika situacija je ipak malo drukčija. Broj malignih oboljenja statistički se ne razlikuje od državnog prosjeka. Iako se i samim doktorima ponekad zna učiniti da je zamjetan broj ljudi sa zloćudnim bolestima, statistike govore suprotno.

„Malignomi su općenito u porastu, ali se ne razlikujemo od drugih sredina“, kratko je rekla dr. Jerkan.

Koliko pojedinci izbjegavaju uzeti bolovanje iz straha da mu poslodavac ne da otkaz? Jeste li se susretali s takvim slučajevima?

„Rijetko izbjegavaju uzeti bolovanje zbog straha, možda trenutno šķverani“, rekla je dr. Katić - Milošević, a dr.

Prolić tvrdi da to hoće li netko ići na bolovanje više ovisi o pojedincu i samoj bolesti, nego o firmi u kojoj radi. U dugogodišnjoj praksi sinjski specijalisti obiteljske medicine primijetili da pacijenti često znaju dolaziti kod liječnika kad to baš i nije prijeko potrebno.

„Naglasila bih needuciranost stanovništva vezano za male, samolimitirajuće bolesti kao što su prehlade, grlobolje, križobolje i opsjedanje zdravstvene službe na prvi skok temperature“, rekla je dr. Katić - Milošević.

„Sve rečeno stoji, s tim da ima onih koji nas i ne posjećuju, a trebali bi doći na kontrolu arterijskog tlaka i šećera u krvi kao faktora rizika za srčane bolesti“, zaključio je dr. Prolić.

ANKETA Koliko pazite na svoje zdravlje?

Jakov Malenica (24):

- Nastojim što više paziti na svoje zdravlje. Poglavitito pazim na režim prehrane, a bavim se i sportskim aktivnostima. Dosad, hvala Bogu, nisam imao većih zdravstvenih problema.

Josip Vučemilo (67):

- Nemam ja više što puno paziti na zdravlje, ionako sam ga odavno izgubio. Godine su tu, a i „satran“ sam kroz cijeli radni vijek. Jednom kada izgubiš zdravlje, nikada ga ne možeš vratiti. Zato mladi, uvijek neka vam zdravlje bude na prvom mjestu!

Marina Roguljić (16):

- Mislim da se dosta dobro brinem o svom zdravlju. Uostalom, i u osnovnoj i u srednjoj školi imali smo sistematske preglede. Smatram da bi svatko trebao barem jednom godišnje ići na sistematski pregled.

Mirko Kuzmanić (47):

- Nema kod zdravlja puno pravila, ima ljudi koji puše i piju cijeli život pa „ništa im“, a s druge strane ima onih koji vode „zdrav život“ pa opet teško obole. Osobno, jedini su mi porok cigarete, ali nastojat ću ih se ostaviti.

Ivana Baković (53):

- Ljudi danas puno rade, izloženi su velikom stresu, pa nije ni čudo da obolijevaju i od onih najtežih bolesti. Moram priznati da se ne mogu pohvaliti da sam baš čuvala svoje zdravlje, imam velikih problema s kralježnicom, ali glavno je da nije nešto teže.

Vedran Jozić (57):

- Teško je danas u suvremenom ritmu života kvalitetno paziti na zdravlje. Prije svega, bitna je kvaliteta prehrane. Stariji su se ljudi prije zdravije hranili i zato su duže živjeli. Danas mladi ljudi umiru, bolest ne pita za godine. Ja, kao i mnogi u mojim godinama, imam zdravstvenih problema, no eto ipak nekako „guram“.

KAVA SLANE STINE, OP BULJ VS. TO

Priredio: Vito PERIĆ

Foto: Arhiv MO Suhač

Predsjednik MO Suhač i gradski vijećnik Miro Bulj godinama upozorava na moguće nezakonito i ekološki neprihvatljivo odlaganje opasnog otpada u rudokopu Slane Stine u Karakašici, uz državnu cestu D-1 prekoputa skretanja za Suhač. Tako je i prije nekoliko tjedana uputio dopis MUP-u odnosno policijskoj postaji Sinj u kojem je upozorio na odlaganje materijala od kojeg se širi nesnosni smrad, te sve to objavio i javno preko medija. Na prozivanje Bulja reagirala je i tvrtka Ciglana Sinj u čijem je vlasništvu rudokop Slane stine. Priopćenjem se obratio direktor Ilko Tomašević koji rezolutno, uz navođenje činjeničnog stanja, odbija se insinuacije i tvrdnje Bulja te najavljuje da će cijeli slučaj završiti na sudu zbog ugrožavanja poslovanja tvrtke i egzistencije radnika od strane predsjednika MO Suhač. Donosimo oba dopisa vama na informaciju i prosudbu.

Mjesni odbor Suhač

Predsjednik Miro Bulj

MUP

-Policijska postaja Sinj

-načelniku Marko Bilobrk

PREDMET: Zahtjev za osiguranjem prostora gdje nepoznati počinitelj u rudokopu Slane stine odložio nepoznati kruti i prašinsti materijal crne boje od kojega se širi nesnosiva smrad

OBRAZLOŽENJE

Na poziv mještana kao prestavnika sela da je u rudokopu Slane stine odlaže materijal nepoznatog porijekla čiji sam uzorak uzeo i fotografirao ,radi o crnom krutom i prašinstom otpadu koji smrdi . Pošto je do sad bila namjera vlasnika rudokopa za odlaganjem opasnog otpada kroz izmjenu sanacijskog materijala preko Ministarstva okoliša ,sumnjamo da se upravo radi otrovnoj industrijskoj troski.Ovo nije po prvi put odlaganje opasnog otpada koji ugrožava zdravlje i živote.Do sada smo prijavljivali nadležnima odlaganje otpada ali bi ga ubrzo počinitelji prikrili zemljom.

ISPRED MO TRAZIMO OD VAS DA POSTUPITE U SKLADU SA ZAKONOM :

1. DA OSIGURATE PODRUČJE U RUDOKOPU GDJE JE ODLOŽEN MATERIJAL DOK SE TOČNO NE UTVRDI KOJEM JE MATERIJALU RIJEČ
2. DA SE UTVRDI PORIJEKLO ODAKLE JE MATERIJAL
3. DA PRONAĐETE POČINITELJA
4. DA SE KONTROLIRA PODRUČJE RUDOKOPA ZBOG SPRJEČAVANJA ODLAGANJA OPASNOG OTPADA

S ovim problemom upoznati ćemo i tražiti zaštitu od

Ministarstva okoliša i ostalih nadležnih institucijama. Mještani Suhača i Karakašice ovo smatraju agresijom na život i zdravlje njih i njihove djece ,a sve u svrhu bogačenja pojedinaca.Stoga očekujemo da se ovo riješi u što kraćem roku i da MO obavještite o rezultatima istrage , inače ćemo mi mještani uzeti stvari u svoje ruke. DOSTAVITI:

**-Ministarstvo zaštite prirode i okoliša
-Općinsko državno odvjetništvo Sinj
Predsjednik MO Suhač Miro Bulj**

OPASNI OTPAD DA ILI NE? TOMAŠEVIĆ

Priopćenje

Ilka Tomaševića

Kako je svojim javnim istupom predsjednik Vijeća Mo Suhač Miro Bulj, po tko zna koji put, iznio laži i neproverene informacije, a s ciljem nanošenja štete i ugrožavanja poslovanja TD Ciglana – Sinj, d.d. dužni smo zbog interesa javnosti iznijeti tvrdnje o bitnim činjenicama u vezi s navodnim odlaganjem materijala u eksploatacijskom polju gipsa Slane stine-Karakašica. Svaka radnja odnosno aktivnost u rudokopu Slane stine

sanacije eksploatacijskog polja Slane stine, a dozvole za odlaganje opasnog otpada nismo ni tražili pa tako ni dobili te u skladu s navedenim i postupamo. Gospodin Bulj u želji da bude senzacionalan i da ga javnost po, nažalost, često glupim i neistinitim istupima, zapazi, ovaj put je svojim istupom zaista prevršio svaku mjeru. Dakle, u cilju ostvarivanja određenih profitabilnih poslova za tvrtku i zaposlene, u sadrolomu Slane stine smo dovezli tri kamiona (oko 100 tona) test-materijala (grafita) radi mljevenja u drobilničnom postrojenju u Slanim stinama, a isti materijal je u jednom dijelu već premljeven i otpremljen u tvornicu Cemex Hrvatska Kaštel Sućurac, gdje je testiran i korišten kao energent.

Ostatak materijala nismo premljeli zbog kvara na drobilici, a bit će premljeven na tražene frakcije Cemex Hrvatska te transportiran u istu tvornicu radi korištenja kao energenta u proizvodnji. Navedeni materijal ne predstavlja otpad već ima svojstva dopuštenog i neopasnog energenta. Nadalje, poznata je lokacija s koje je materijal dovezen, tko ga je dovezao te gdje poslije mljevenja završava i sve su analize izvršene i poznate. Ni gram opisanog materijala se ne odlaže odnosno ne zatrpava u rudokopu Slane stine. Gospodin Bulj neovlašteno je ometao naš posjed te neovlašteno uzeo uzorke iz čega je razvidna zla namjera lažnog uznemiravanja javnosti i produkcije afere bez ikakve osnove. Valja dodati, da je Bulj postupao s poštenim namjerama, obratio bi se u vezi s odlaganjem materijala u Slanim stinama nadležnima i odgovornima u Ciglani-Sinj. Kako to da za ozbiljne analize materijala treba dvadesetak dana, dok je Bulju za konstataciju da se radi o opasnom otpadu dovoljno 24

sata? S obzirom da je Bulj navedenim istupom u javnosti zlonamjerno nanio štetu trgovačkom društvu Ciglana-Sinj poduzet ćemo sve u skladu sa zakonom u nadležnim tijelima kao što ćemo i sudskim putem od Mira Bulja tražiti naknadu štete.

Ciglana-Sinj, d.d.Sinj

Uprava-direktor

Ilko Tomašević

u vezi s odlaganjem materijala u postupku sanacije iskorištenog dijela eksploatacijskog polja gipsa Slane stine je višestruko kontrolirana upravo zbog lažnih, zlonamjernih i, dokazano na sudu, neutemeljenih i netočnih tvrdnji iznesenih u istupima predsjednika Vijeća MO Suhač i gradskog vijećnika Mira Bulja. U predmetnom eksploatacijskom polju Slane stine ne odlaže se nikakav opasni otpad. Ciglana-Sinj ima mogućnost i odobrenje za odlaganje neopasnih materijala u cilju

Turistička zajednica oživljava Kamičak

Turistička zajednica Grada

Sinja nastavlja sa programima i akcijama kojima je svrha ukazati na iznimne pogodnosti Kamičaka kao prostora za turističku promociju Sinja i lokacije za održavanje kulturnih događanja. Tako je i ove godine upriličen program u kojem je nastupio ansambl klasične glazbe iz Splita, Musicus movens koji je izvodio skladbe Corellia i Mozarta. Uz to postavljena je i izložba

„Panoramske razglednice Sinja“ koju je priredio Ognjen Kolak koji inače vodi brigu o satu na Kamičku. Na razglednicama je prikazan Sinj iz razdoblja s kraja 19. i prve polovice 20. st.

VP, foto N. BELANČIĆ

MAŽORETKINJE U ČEŠKOJ

Piše: Vesna JUKIĆ-BRAČULJ SAMARDŽIĆ

Foto: Sinjske mažoretkinje

Sinjske mažoretkinje i Twirling klub Sinj gostovali su na međunarodnom festivalu u Karloyim Varima u Češkoj. Na natjecanju je sudjelovalo je preko sto natjecatelja u različitim kategorijama, a twirleri Sinj su se natjecali u 4 kategorije i osvojili isto toliko medalja:

1. Zlatna medalja u kategoriji Solo dva štapa seniori – Mario Tomašević
2. Zlatna medalja u kategoriji Duo kadeti – Ana i Petra Vučić
3. Srebrna medalja u kategoriji Team twirling seniori
4. Brončana medalja u kategoriji Solo dance juniori – Petra Ugrin

Program festivala mažoretkinja započeo je svečanim defileom ulicama grada Karlovy Vary uz pratnju njihove izvrsne limene gradske glazbe. Nakon defilea sljedila je prezentacija svih mažoret timova na središnjem trgu Kolonade, gdje je svaki mažoret tim izveo po dvije koreografije. Sinjske mažoretkinje predstavile su se s dvije koreografije Viva Espana i Winter dream, te izazvale oduševljenje publike. Zanimljivost tog nastupa porasla je situacijom kada nam se obratila jedna gospođa s pitanjem: Jeste vi moje Sinjanke? Naime gospođi je majka podrijetlom iz Sinja (prezime Bilobrk), a u Karlovy Vary živi već 50 godina.

U sklopu festivala održana je i „Gala večer mažoret plesa i twirlinga Karlovarska ruža“ u velebnoj koncertnoj i plesnoj dvorani ekskluzivnog Grand Hotela Pupp. Nastupati u takvom prostoru bila je iznimna čast i nadahnuće jer jednostavno takvo nešto se nažalost u Hrvatskoj ne može doživjeti. Sinjske mažoretkinje predstavile se s dvije grupne koreografije Light Cavarly i Sirtaki, dok su se twirleri predstavili s tri

koreografije Mario Tomašević solo dva štapa, Ana i Petra Vučić duo i Petra Ugrin solo dance. Nastup je bio natjecateljskog karaktera, naime žiri sastavljen od ljudi koji nisu stručno vezani za mažoret ples među kojima je bio i gradonačelnik grada Karlovy Vary imao je zadatak izabrati najbolju grupu mažoretkinja i najbolju koreografiju. Nagrada za najbolju grupu otišla je u ruke Sinjskih mažoretkinja, dok je nagrada za najbolju koreografiju otišla u ruke twirlera iz susjednog grada Ostrova. Drugog dana festivala program se odvijao u središtu grada ispred hotela Termal, a započeo je kratkim defileom svakog mažoret tima posebno. Slijedili su koreografirani nastupi gdje su se Sinjske mažoretkinje predstavile s koreografijom Sirtaki na oduševljenje svih prisutnih, dok su se twirleri predstavili solo nastupom Marija Tomaševića koji je tih dana postao apsolutni miljenik publike. U susjednom Ostrovu u ljetnom kinu je održana završnica festivala. Svi mažoret i twirling timovi ponovno su se predstavili publici i žiriju svojim najboljim koreografijama, a Sinjske mažoretkinje u program su ovaj put uvrstile i koreografiju Tango. Dvije nagrade su otišle u Sinj, nagrada za najboljeg solista pripala je Mariu Tomaševiću i glavna nagrada za najbolju mažoret grupu Sinjskim mažoretkinjama. Nagrade je dodjelio gradonačelnik Ostrova uz asistenciju gđe. Eve Žilakove organizatorice festivala preko koje su Sinjske mažoretkinje i dobile poziv za sudjelovanje. Tijekom festivala Sinjske mažoretkinje odsjele su u planinskom gradiću Abertamy udaljenom od Karlovy Vary 20 km, poznatom po mnogobrojnim skijalištima. Bile su smještene u prekrasno uređenoj planinskoj kući gđe. Eve Žilakove kojoj se Sinjske mažoretkinje i ovim putem zahvaljuju u na ukazanom gostoprimstvu. Dolasku u Abertamy i Karlovy Vary prethodio je i posjet Pragu.

SINJ KROZ PROŠLOST

LOVRIĆA OBOR

Piše: Vito PERIĆ

Fotografije iz arhive obitelji Veljka Kuzmanića

Godine 1950. Vice Buljan je zamolio inženjera Veljka Kuzmanića da osmisli i provede u djelo uređenje Lovrića obora, povijesno, urbanistički i kulturološki važnog lokaliteta u središtu Sinja. Ing. Kuzmanić je tada vodio radove na izgradnji tvornice Dalmatinka, a potom brane i hidrocentrale Peruća kao zaposlenik splitske građevinske tvrtke Konstruktor. Obzirom da je bio sinjski zet (oženjen sa Marijom Lovrić) nije mogao odbiti ponudu tadašnjeg načelnika općine Sinj i ministra u vladi bivše države. Bacio se na posao i napravio projekt preuređenja Lovrića obora. Kako se radilo o važnom prostoru ing. Kuzmanić je pazio na to da ne uruši arhitektonske vrijednosti, koje su nažalost urušene desetljećima poslije. Naime, jedna od karakteristika i značajki Lovrića obora su prekrasne balature i jedna od najstarijih kuća u Sinju, zgrada Frane Lovrića, koja je postavljena okomito u odnosu na Vrličku ulicu. Tu je također i poznata fontana koja je prije II svjetskog rata bila Lovrića oboru, potom je upravo odlukom Buljana iza rata premještena na pijacu, pa je opet vraćena na svoje staro mjesto. Treba kazati da je uz uređenje Lovrića obora tvrtka Konstruktor izgradila i dva javna WC-a (kod kina i peškarije) te je sve te radove darovala gradu Sinju. Postoji i jedna priča (doduše ne do kraja istražena) vezana uz Lovrića obor. U vrijeme Mletaka postojao je tzv. azil, odnosno prostor u kojem bi netko tko je prekršio zakone dolaskom u taj prostor bio zaštićen po ondašnjim propisima. Tako se moglo dogoditi da je npr. turski trgovac, glasnik ili netko drugi ulaskom u Lovrića obor bio zaštićen u vrijeme sukoba Venecije i Otomanskog carstva. U Lovrića oboru su se nekada, prije skoro pola stoljeća, prikazivali filmovi, održavale i kazališne predstave te koncerti i to je zaista bio dio grada koji je imao svoj značaj. Danas je pomalo zapušten i zahvaljujući nadriarhitektonskim intervencijama izgubio je svoju ljepotu i nekadašnji značaj.

DJEČJA ALKA BORIĆEVAC

Piše: Vito PERIĆ

Fotografije iz arhiva Ivana Miloševića

Jedna od najstarijih, ako ne i najstarija sinjska kala Borićevac imala je svoju dječju Alku. Prema prastarim običajima i strogim pravilima u toj Alci su mogla sudjelovati samo djeca iz Borićevca. Slike nam je iz svoje arhive ustupio Ivan Milošević Božurak te nam ispričao svoja sjećanja. „Organizatori dječje Alke Borićevac bili su davnih 50-ih i 60-ih godina prošlog stoljeća Vlado Malbaša i moja malenkost. Trkalište je bilo od Kwartira do današnjih Alkarskih dvora (ex Dom JNA) sa sjeverne strane, dakle niz onu malu ulicu do Malbašinih kuća. Kala Borićevac je bila od Kwartira pa prema Starom gradu ispod Bellova volta do kuće Tina Alčića. Za izradu kopalja bio je zadužen pokojni meštar, šjor Mile Ivanović-Samac, odore je šivala gospođa Dragica, majka Vlade Malbaše, a trofejno oružje je posuđivano iz muzeja od pokojnog šjor Livaje. Nagrade su bile novčane koje smo mi djeca skupljali na gvantjeru idući od vrata do vrata u kali. Večera slavodobitnika bila je u vrtnoj kućici u Malbašinom dvorištu koju smo mi ond zvali „glorijet“. Na fešti je bilo i janjetine s ražnja, arambaša, kolača i sokova,“ ispričao nam je Božurak te dodao kako podaci o osobama sa fotografija nisu potpuni, možda je netko i preskočen, jer je ipak prošlo više desetljeća pa memorije polako blijede.

Godina 1958. Slijeva: Dujo Omašić-Đoni, Igor Ivanović-Samac, Rato Bulj, Jozo Dalbello, Ivan Milošević-Božurak (na edeku), Jašo Delić, Stipe Kalinić, Boško Kalinić, Vlado Malbaša, Mladen Ivanović-Samac, Svemir Pavić, Ivica Dalbello i Jakov Križanović.

U pozadini stoje: Timošenko Gabrić-Ćećo, i Nilo Dalbello.

Alkarski momci slijeva: Branko Livaja, Joko Žmire, Nediljko Kovačević, Ivica Livaja, Svemir Žmire, Dujo Čikara, Ante Sesardić, Miomir Bogovac i Ante Ivanović-Samac.

Godina 1960. Alkari slijeva: Ante Ivanović-Samac, Mravak, Nediljko Kovačević, Ivo Žaja, Dujo Čikara, Jakov Križanović, Vladimir Ugrin-Braco i Ante Sesardić.

Alkar Ivan Milošević Božurak slikan ispred Vatrogasnog doma u Palacini 1958.g. Uz njega su dva alkarska momka. Obratite pažnju na povez lijeve potkoljenice jednog od momaka. To je posljedica „krvave bitke s osmanlijskim osvajačima“ ili je pao sa Grabovčeve trišnje u noćnoj akciji prije Alke.

Godina 1956. Stoje alkari: Jozo Kalinić, Nilo Dalbello, Bože Milošević i Timošenko Gabrić-Ćećo.

Momci: Ivica Alčić, Milivoj Omašić, Jozo Dalbello i Ivan Milošević.

VJESNIK CETINSKE KRAJINE

Priradio: Vito PERIC

Arhiv Vjesnika Cetinske krajine

Iz arhiva Vjesnika Cetinske krajine, brojevi 137. od 15. rujna 1986. g. i 192. od 15. rujna 1989. izvukli smo fotografije ljudi i događaja koji su bili aktualni u ono predjesenje doba prije dobrih kvarat stoljeća. Na 13. po redu Brnaškom derneku 1986. g. reporter Jerko Blajić zabilježio je perom i kamerom niz zanimljivih detalja; popularnog Antodu, pokojnog Antu Miloša koji je pucnjima iz dvocjevke preuzeo ulogu mačkulara na dječjoj alci. Tu je i slika kume Anđe koja je u humorističnom dijelu programa zabavljala posjetitelje, a malo tko od vas će prepoznati danas popularnu glumicu Nives Ivanković, Seku iz Ruže vjetrova. Na slici kojom je zabilježena borba ovnova je Luka Majić, nekadašnji radnik hotela Alkar, danas poduzetnik, koji je te godine osvojio 3. nagradu. U broju od 1989. g. zabilježene su i dvije Alke, ona velika i prava u kojoj je slavodobitnik postao Ivan Zorica, bivši alajčauš i sada član Časnog suda i dječja Vučkovića alka. To su ujedno bile i zadnje Alke u bivšoj državi, a na velikoj Alci izaslanik predsjedništva SFRJ je bio pokojni Stipe Šušvar. Na slici sa dječje Vučkovića Alke aparatom je uhvaćen i pokojni šjor Bere Čatipović, svima znani dugogodišnji član gradske glazbe, kako stoji kraj počasne bine i pomno prati pogledom malog alkarića.

Kum Antoda svaku pobjedu zaslavio je pucnjima iz svoje dvocjevke

„Je l' te, ljudi moji...” raspričala se kuma Anđa izazivajući salve smijeha na Brnaškom derneku

Želja je jaka...

— Sve su šanse da i ovaj plečati alkar učesnik Dječje alke u Vučkovića pogodi sridu. Iako je ne očekuje kao Ivan Zorica punih 19 godina, ali, tko kaže, da želja nije, isto tako jaka. Ako ništa drugo, naučit će se ovi mladi momci da teže svome cilju i da budu pravi junaci, jer kako kažu to su i stari Vučkovići, bili.

FELJTON

NA VJEČNU SLAVU I HVALU (16)

Nastavljamo s objavljivanjem feljtona o poginulim braniteljima našeg kraja iz knjige našeg suradnika Filipa Ratkovića „Na vječnu slavu i hvalu“. U ovom broju sjećanje na Juru Gašpara i Antu Alvira-Gojevića

GAŠPAR, JURE
19. 01. 1954. – 1992.
126. DP Sinj

*Na vojsku, na vojsku, vitezi zibrani,
koga god majka junačka odhrani;
jur bubni, herpauke posvuda se čuju,
šipi, trumbite na dalek glasuju,
dični šeregi skup se zastaju.*

Fran Krsto Frankopan, hrvatski plemić, vojskovođa i pjesnik

Prvo postrojavanje u Kuli, 06. 10. 1991.

Zajednički snimak sa zapovjednikom bojne Dujom Sućom

GOJEVIĆ – ALVIR, ANTE
_____. 1947. – 02. 11. 1994.
126. DP Sinj

*Slava njima - slava svima,
ki umiru slično njima!*

Antun Nemčić, hrvatski književnik

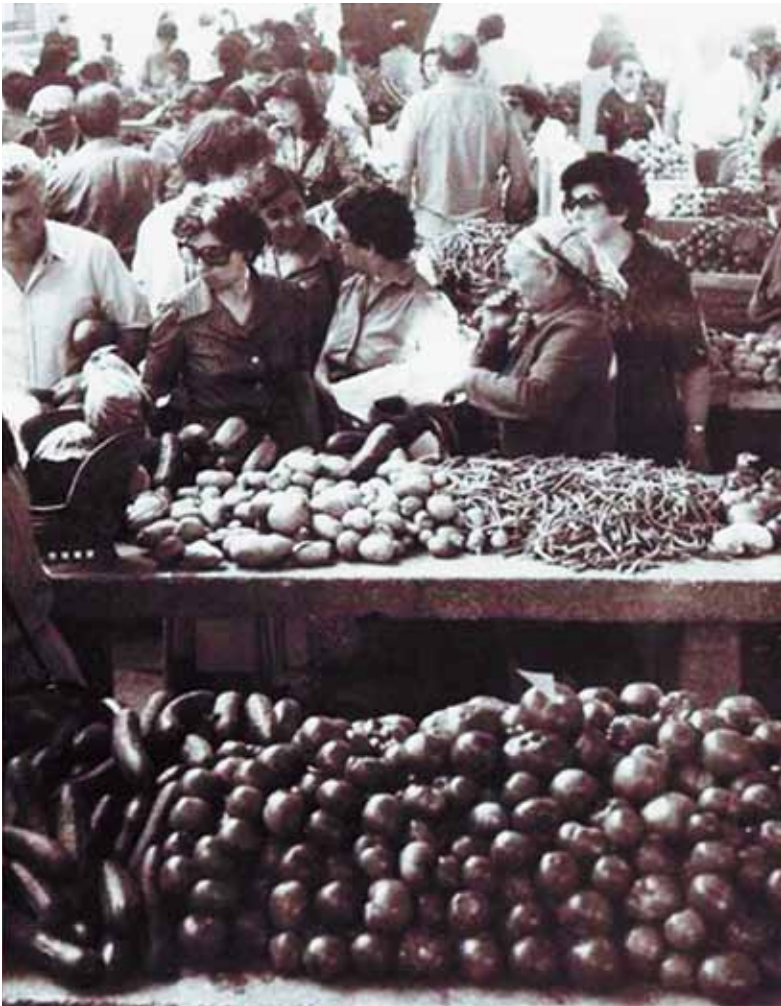

Knin je naš, kolovoz 1995..

Pod ovim smo se borili

SINJSKE RIČI

- Di si turio štikadente?
- Čokni malo!
- Izvadi pitare iz te kontrafineštre!
- Opet lete pamapanidele!
- Šta si se namećio!
- Ovaj ima prave čampre!
- Daj fregulicu od te štruce!
- Kako to pišeš u žbjego?
- Ne skriči!
- Izgrataj mi ovo na gratakažu!
- Ne tendi se u ništa!
- Muke li je isfregat balaturu!
- Šta si ovo načulila po škancijama?
- Stani, šta si se zamarija?
- Litretalo me!
- Sva van je bjankarija u konistri!
- Obisi lapiš o kurdelu da ga ne izgubiš!

Priredio: Vito PERIĆ

Nastavljamo sa objavljivanjem sinjskih izraza, poštapalica i rečenica koje je prikupila gospođa Nada Obradović pod nazivom Sinjske brokve i

krakuni. Dio ovog jezičnog blaga polako se i zaboravlja, stari se izrazi u svakodnevnom govoru sve manje koriste, pa je ovo dobra prilika da se svi zajedno podsjetimo kako su nekada govorili naši stari i da otmemo zaboravu ovaj lokalni narodni jezik.

- Škovacina i špacakamina ima sve manje.

- Kako si je našla? – Loše.

- Ne čujen štumik!

- Stivaj intimele.

- Adataj špigete!

- Eno ti škuflice ispod pašeda!

- Šta si se ukudrio?

- Kupi novi ređipet!

- Trusniće ti dite!

- Kalaj mi tu inceradu!
- Ne vrti se oko fumara, pašće!
- Pištula je gotova, samo timbraj!
- Bože oslobodi šta si antika!

SINJSKE RICETE

SINJSKI UŠTIPAK

Piše: Vito PERIĆ

Foto: Božena ROMAC

Iako je diskutabilan odabir naziva ovog tradicionalnog pučkog jela koje se sprema jednostavno i od malo sastojaka, zahvaljujući ekspanziji ponude zadnjih godina ipak je na nekim višim instancama pala odluka da se nazove Sinjski uštipak. Naime Sinjani drže kako je u samom gradu tradicija pečenja fritula i krafni (pogotovu za pokladne dane), a da je uštipak, kojeg svi bez razlike vole, više jelo iz okolice, odnosno sa sela. No, zahvaljujući nekolicini zaljubljenika u kulinarsvo, koji su tu ljubav upornim marom pretvorili u posao, a tu prije svega mislim na popularnu Maru uštipak, Edu Crljena i ostale, uštipak je postao prepoznatljiv u ponudi našeg grada, pogotovu tijekom ljetnih mjeseci u vrijeme Alke i

Velike Gospe, a također i za vrijeme raznih događanja, koncerata, moto-partya, košarkaških i nogometnih utakmica te niza drugih inventa. Ni dobra kućna fešta ne može se zamisliti bez uvoda sa uštipkom, fetom domaćeg mekog kravljeg sira i naravno pršuta. Neko voi namazat ii mermeladu na uštipak što također nije loše. Tako Mara na mjestu gdje je nekada Faik prodavao vruće marune šetačima na korzu prikoputa pošte, danas i po suncu i po kiši, i po buri i po jugu, prodaje svoje uštipke. Skoknuli smo do nje i zamolili je da nam otkrije tajnu spremanja ove, da upotrijebimo oksimoron, „slane slastice“.

RICETA ZA SINJSKI UŠTIPAK

sol i po želji

4 jaja

1 litra mlijeka (hladnog)

1 litra vode

malo rakije (2 čepa)

brašno (poželjno domaće ili miješano)

ulje (suncokretovo)

drvena kašika i kacijola

teće i lonci

dobra volja

Mi ćemo dodati da se ova gorenavedna smjesa dobro izmješa u loncu i potom kacijolom razvlači po ulju koje je prethodno dobro ugrijano da smjesa zacvrči. Ne smije se zaboraviti okretati da ne izgori.

I na kraju nam je Mara svima poželjela dobar tek, a mi njoj dobar nastavak uspješnog posla.

PIVO, KLADIONICA, BALOTE I BEŠTIMA

Pri kraju ljetnih ferija, prije povratka u metropolu na mukotrpan studentsko-robovski posao naš mladáhni kolumnista Klica je učinio zadnji đir gradom i zabilježio svakodnevnici. Rekao bi nadahnuti Bore Lee: „Oda gradom Klica, piše i slika.“

Piše: Petar KLIŠKINIĆ-KLIKA

Mnogi ljudi tvrdit će da su postali ono što su sada jer su sami tako odredili i što ih je možda putem do konačnog „ja“ pratila sreća. Meni nisu jasni takvi ljudi. Ne kažem da ne postoje, niti da lažu; jednostavno, teško je povjerovati da je netko u najranijoj dobi svjesno znao što želi postati i da su mu se sve one nesavršene sitne nepravilnosti vješto iskrale s puta i učinile ga ovakvim kakav je sad. Mene je, uvjeren sam, odredilo mjesto rođenja. Nikad ništa nisam htio postati nego Sinjanin, i godine mog bilježenja i zapažanja situacija svega sinjskoga učinile su od mene ovo što jesam sad. Polovni novinar, sanjar, skitnica, slušatelj

neobičnih priča i profesionalni šetač ulicama punim ljudi u točno određeno doba dana. Zateknem se često kako se nasmijem situacijama koje svaki Sinjanin gleda sasvim normalno i koje u njemu ne izazivaju ništa posebno. Hoću reći, toliko se na njih navikao, odmah ih je rođenjem spoznao i u glavu zasadio pa mu se bespotrebnim čini makar malo zastati

i promatrati ih nekoliko trenutaka, a kamoli nešto o njima zapisati. A ja uporno stanem, promatram i zapisujem. U ovom gradu više nego igdje postoje zidići (ili u češčem slučaju obične gajbe) ispred dućana pred kojima se okupljaju penzioneri već od osam sati ujutro. Piju svoju pivo i puše cigaretu šutke, gledajući u pod, sve dok se ti u svojoj glavi premišljaš kakav želudac treba imati osoba koja pije tu žučkastu tekućinu iz staklene boce. „Ej, to je piva čovječe!“ – tako bi pomislio neuki formalni čovjek korporativnog doba, zaslijepljen stereotipima i strahom, koji to vidi kao neuglednu rupčagu, mjesto okupljanja nepismenog polusvijeta. Samo mi znamo da je to životni fakultet za one koji se nisu po završetku srednje s koferom

u ruci zaputili u neki veći grad da uče škole. Jedan svijet za sebe, izoliran od vanjskog, i jedino vjerodostojno ogledalo istog. Nabrojite mi barem jednu ulicu u Sinju u kojoj nema kladionice. Šta kažete? Nema takve. Naravno da nema. Kladionica je kod nas postala zamjena za njive, pazare ili bilo koji posao. Više nikoga nije briga je li godina rodna ili ne, ali ako u Obali Bjelokosti ne igra Abeedei Hokkaunaaur, to svi znaju, igra se čisti iks. Čak su i babe naučile sastave druge škotske lige. A i krave su nam podbacile, nema ni

telaca ni mlijeka jer svi bikovi i volovi ne gledaju krave nego se klade. Kod mene na Bazani još se igraju balote. Svakodnevno, i to u vremenskim uvjetima u kojima se čak odgađaju utakmice dvoranskih sportova. Dokle god postoji kišobrana, starih vojničkih čizama, debelih jaketa i vunelih kapa na glavi

orit će se i slušat će se „udri, tuči, nalij, nije balota kratka nego ti, ta će s tebon doć, ispala iz ruke jebalamajku, ne viči mi na ruci, vataj pravac, Meri Cetinić u prolazu“ i sve ostale fraze iz bogatog balotarskog leksika s kojim barataju samo oni najhrabriji. U psovka smo, ako ništa, najmaštovitiji u zemlji. Imamo više karakterističnih psovki od bilo koga i svakim danom smišljamo, nove, još „bolje“. One su postale dio svakodnevnog govora i kao takve ih treba prihvatiti. Psovke rečene na pristojan način nisu nepristojne. Mi smo sve to debelo uvukli u svoje živote. A znamo i zašto. Pivo, kladionica, balote i beštima - jedini dostojan izbor čovjeka osuđenog na smrt bez prava žalbe.

Zbog velikog interesa i zahtjeva čitatelja u ovom broju objavljujemo dvije priče našeg čestog pisca gosta, Josipa Alebića. Svojim stilom pisanja Josip je očito našao brojnu publiku, da ne kažemo fanove. Izvolite i uživajte u pričama koje su zaista osvježjenje.

Aeroplane

„E’o me stari. Izaša. Nakon pune dvi godine. A šta-ništa. Zbog po kila tuđe trave. Ne za šaku dolara ili za dolar više, nego baš za po kila tuđe trave. A najgluplje je to što je bila tuđa. I možda to što nije bila osušena. Jer bi onda možda bilo manje. A ja još uvijek ona ista budala. Sa trinest popužio prvu cigaretu, a poslije prve i drugu. Sa četrnest popio prvo pivo, a poslije piva, išlo je sve živo. Tad sam bio mlad. Sa šesnest ponavlja razred. Pobiga od kuće i nisam se javlja.

Kako ono ide? Zvizda, skale, nula, šest, skale, pa da vidiš jesu li ti prasci prisluškivali mobitel? Ja gleda, ovi moj novi nisu. Nisu ni materin. Al’ bratov jesu. 13 puta. Da bar nisan razbio onaj stari, da vidin jesu li i njega. Biće da jesu i njega. A kad su došli u pretres ja in uvalio onaj pokvareni. I još je u policiji. Ostavio san in ga. Al’ isto mi je bilo. Na sudu su rekli: „Evo priložit ćemo dva CD-a. Sve se lipo vidi. Sve je snimljeno.“ Jeboibog, da san zna da me snimaju, bar bi se lipše obuka. I frizuru bi bolju napravio, ha, ha, ha.

A nikidan san vidio onog šta mi je smistio. Eto čin san izaša, odma san naletio na nj. E, braco moj, da ti ga je bilo vidit. Nije mu bilo svejedno. A i je mi ga smistio. Zbog njega je sve što vridi palo u vodu. Tu san, stari moj, odigra samo epizodu. Toga dana u me se zabio trn koji do danas nije izaša. Sve je ovo bilo džabe. Za kurac. A kad sam ga vidio reka sam mu: „Nisi valjda lud da se stidiš? Slobodno se smješi kad me vidiš. Ostani đubre dokraja.“ Šta san mu se nasmija. Znaš, ko oni stih od Čorbe. Uvik su mi bili draži od Azre. Azra mi je uvijek nekako previše filozofira. I kad su došli u Sinj jedini san i ja iša gledat. Niko ti od ovi tu rokera iz sela nije ’tijo ić. A dobro, iša san ja i na Azru, daleko od toga. Nego jel’ imaš možda šta od Disciplina Kičme? Imaju jebenog basistu. A znaš kako je meni drag bas. Samo ovaj svoj nisan taka otkako san izaša. Iman nekakvu želučanu neurozu, šta li. Stislo me, ne mogu se maknit. Ne znaju ni oni šta mi je. Već deset dana ne znan za sebe. Samo na juhi. Neman apetita, gubin kile, koda i iman odakle izgubit. Nu me. Pogledaj.“ – pokazuje rukom na svoje premršavo tijelo.

„Nisam se moga ni sucu javit. Kad san ga nazva, reka mi je da mu moran donit potvrdu od doktora. Mislio san da je jetra il’ gušterača, a kad ono nalazi od jetre dobri. I zamisli, psihijatar mi preporučio neke tablete, a moja doktorica kaže da i ne da. Da su preskupe za me. Valjda je mislila za narkomane. E, da san zna da će mi to reć’, bi je snimio. Pa

prijavio.“ Odlazi do gitare i malo svira. Pa prestaje.

„Al’ problem je stari moj, kad padne noć. Jer ne mogu zaspat. Kad legnen, teško dišen. A nu, di neću, kad mi je situacija kakva je. A šta san ja Bogu skrivijo, jeben ti bože majku, da mi je ovako?“ hvata se za glavu. „Iako da ti iskreno kažen, noći su mi draže od dana. A di ću sa sobon priko dana. A šta ću po cile dane?“ pali cigaretu. Zamisli se na tren pa nastavlja.

–,Triban pobić negdi daleko. Šta dalje. Di mi ne tribaju tablete za spavanje. A neman kuda. Ja san ti braco na sljepom kolosjeku. Prošli su moji vozovi. Ono, kad ti se na glavu sruši čitav svit, a ti ostaneš kraj puta. Baš ko popišan cvit.

Sudbina je kurva, stari moj. Doživotno ista sranja. Rupa u cipeli i veliko ništa u džepu. Fali mi daska u glavi i koje dugme na šlicu. A kada o tome ne razmišljan osjećan se odlično.“, malo šuti pa nastavlja.

„A da vidiš zatvora braco moji? To ti triba doživit. Samo pravila i pravila. Neka glupa pravila. Nemoj da psuješ, nemoj da pljuješ, iza sebe povuci vodu. Kažnjivo pušenje. Ne govori u stroju majmune! U devet uvečer svitla se gase. Nema ništa živo. Sve se crni u mraku. Neko kuka, neko stenje. Od ’rđe tražiš milosrđe, a od idiota moliš dan života.

Deset nas u ćeliji. Jedan je tio da mi zauzme ormarić. Da vidiš lika. Ispunja križaljku: kisik K, vodik V. Lipo san mu reka: „Moš me slobodno ubit jer ormarića ja ne dan. Ako me neubiješ ja ću tebe kad zaspeš.“, pa me pustio na miru. I da još bude luđe, sa mnon u ćeliji četnik koji nan je granatira selo. 'Ko zna, možda mi je baš on i pogodio kuću. I još mi se ruga. Koje đubre. Kaže: „Jesul ono vaše kuće ispod kule?“ Tio san zaukrat, nisan moga da izdržin duže. Pobili smo se, pa me primistilo. I sad sve šta iman moran dat za nove zube. A dobro ni oni stari nisu bili neke kvalitete. Nije i bilo teško ni izbit. Ja i neznan na čemu su stali. Jedno ovaj prednji gornji, šta je ovo? Jedinica?“, pokazuje rukom, „Taj je vridio nečemu. A ovi ostali? Sve zakurac. Sad ću i napraviti sve u jednog tipa u po cjene. I to onaj evropski dir. Ne američki. Američki ti je di su svi ravni. Baš izgledaju umjetno. Evropski je bolji. Prirodniji.“

„Nema Boga. Nema pravde. Ne želin se više nikad osjećat

kao ti dana. Ma ne želin se više ni sićat toga. Odlazin odavde. Smijen se ja, al nemaš pojma šta se tu krije. Znaš kako Čorba piva: „Bit će bolje. Neko više. Na papiru mrtvo slovo. Na istoku stare priče. Na zapadu ništa novo.“ Moram se odvest na neko misto koje volin. Razmišlja san. Poslat ću ti razglednicu: Pozdrav sa Jamaike. Tamo je lipo. Nije Marley bio lud. Jebi ga, samo mi je problem lova. Daleko je. I to kako ću doć do tamo. Avion mi je problem. Bojin se letit avionom, nemaš pojma kako. Toga sam se u ratu najviše i boja. Kurac da me četnici uvate. Sićan se da san mislio: „Šta ću ako me rane pa me stave u helikopter?“ Mislin da bi umra od stra. E, to mi je problem. Moran smisliti neki bolji način. Ne znan. Brod, auto, autobus. Sve samo ne avion.

„I napiši da me boli kurac za susjede. Sad mi ga mogu svi odreda,..."

A što je sa mnom?! Tko će meni pomoć'?!

Vozili su se prema prodajnom centru. Djeca su htjela sladoled. On nije. Njemu je bilo svejedno. Želio im je ugoditi pa da ga puste na miru. Dok im ugađa valjda.

U autu je svirala muzika glasnije nego što bi svirala da se vozi sam. Nije mogao pušiti dok su oni tu. Nije htio.

Činili su ga napetim, razdražljivijim nego što je u zadnje vrijeme bio.

Samo je šutio. I povremeno ih upozoravao da se umire.

Ubrzo su došli. Možda im je od kuće trebalo svega petnaestak minuta voženje. Izašli su i krenuli unutra. Iako mali, (starije dijete još nije krenuo u školu) znali su centar do detalja. Njega nije bilo briga.

Samo da što prije kupi to što ima, izađu otud i vrata se kući.

-Moram ih odvesti do majke. Ne mogu više ovako. Trebam malo odmora od svega - mislio je.

Ušli su unutra i otrčali do frižidera. Dok su se nadvirivali nad frižiderom, postajali su neodlučni. Htjeli su čas jedan, čas drugi sladoled.

Stajao je pored njih i gledao oko sebe. Postajao je sve nemirniji.

-U pičku maternu više. 'Oćete li?- mislio se.

- 'Ajmo, 'ajmo, požurite se, nemamo vremena“, rekao im je.

Ona je uzela sladoled i opet ga vratila. Dječak je svoga već otvorio.

- Hajdemo!!- povikao je.

- Ja 'oću ovaj! Ja 'oću ovaj“, pokazivala je umiljato djevojčica.

- Evo izvoli. - Dohvatio je sladoled i dao joj.

- Ne taj! Ne taj!, povikala je dok ju je vodio prema blagajni. Odjednom je stala. Prestala hodati. Vukao ju je nekoliko metara a da nije ni opazio. Zatim joj je pustio ruku. Uplakana je otrčala od frižidera i uzela drugi sladoled.

- Ovaj, rekla je. Pogledao je. Bio je isti.

Imao je za platiti. Čak mu je nešto i ostalo. Na izlazu iz centra rekao je:

- Sad vas vodim baki.

Nisu željeli ići. Željeli su nešto drugo. Nije znao što.

Nije slušao što govore. Jeli su sladoled. Bojao se da mu ne zaprljaju sjedala. Na raskrižju nije znao da li da ih vozi kući ili baki.

Jeli su. Netko je pojeo prije, a netko je htio nešto drugo. Zaprljali su sebe. I sjedala. Netko je počeo plakati a netko rekao:

-Ja neću ić' kod bake. Ja hoću svoju mamu. Di je moja mama?

Naglo je zaustavio auto i izašao vani. Otvorio je zadnja vrata i sa sjedišta izvukao dijete vani, podigao ga iznad sebe i stao tresti:

-A što je sa mnom?! Tko će meni pomoći?! - povikao je.

OSVRT

DANI ALKE I VELIKE GOSPE – U GRANICAMA MOGUĆEG

Piše: Vito PERIĆ

Ovogodišnji Dani Alke i Velike Gospe, popratna kulturno-sportsko-zabavna manifestacija u sklopu dva najveća blagdana Sinja i Cetinskog kraja, nisu bili na razini prošlogodišnjih i onih od prije dvije godine. Razloga je više, objektivnih i subjektivnih, a zasigurno je prvi taj što je proračun, odnosno dio koji se izdvaja za ovu manifestaciju manji, a zahtjeva je sve više. No, treba još jednom ukazati na to da, unatoč nastojanjima struke i onih koji „u dušu“ poznaju i razumiju ovakve velike projekte, a što ova manifestacija zasigurno jest, još uvijek ne prolazi koncept koji je predložen prije dvije godine i naišao je na deklarativnu ali ne i konkretnu potporu. A to je da se unesu neke svježije ideje i načini rada u projekt. Prije svega da se odvoji kulturni od sportskog dijela te da se unutar manifestacije pokrene Sinjsko kulturno ljeto. Potom da se cijelom projektu da novi vizualni identitet u marketinško-propagandnom smislu. Također je predlagano da se manifestacija priprema cijelu godinu, odnosno čim završi ova da se odmah ide u pripremu usljedeće. Na taj način bi se izbjegle improvizacije i „last minute“ odluke pa ne bi dolazilo do dupliranja ili tripliranja termina. Dakle ne bi se događalo da u jednom danu budu skoro u isto vrijeme dva do tri kvalitetna događanja. Važno je i ostvariti komunikaciju sa svim sinjskim amaterskim skupinama (kazalištem, KUD-ovima, pjevačkim društvima i drugim) kako bi se tijekom godine dogovarali i pripremali za

manifestacije na način da rade tematske i premijerne programe. U izložbenom dijelu također treba treba povesti računa o kvaliteti i kvantiteti, da se ne događa da na desecima mjesta, i to uglavnom u komercijalne svrhe, bude desetak izložbi. Naravno da podržavamo one koji hoće zaraditi svojim radom u dane kada je u Sinju najviše domaćih i gostiju, ali napominjemo da u tom slučaju ne treba brkati kruške i jabuke. Komercijala je jedno a kulturna ponuda drugo. Neizostavno bi trebalo poraditi na tome da tijekom manifestacije organizator priredi dva do tri gostovanja vrhunskih umjetnika nacionalnog pa ako je moguće i svjetskog glasa (glazbenika, likovnjaka ili glumaca) jer na taj način diže se rejting manifestaciji i otvaraju neslućene mogućnosti za reklamiranje grada

u turističke svrhe.

U svakom slučaju posla ima, ali napominjemo da je najvažnije da manifestacija ide dalje, pa makar nekad i zašepa. Nadamo se da će ovaj osvrt biti poticaj a ne razlog za neargumentirane rasprave ili zlonamjerne primjedbe. Svima nam je u interesu da manifestacija bude na visokoj razini, zato bi se najbolje bilo držat one stare „dajte dite mater“.

RAZGOVOR Daria Brković, kustosica Muzeja Cetinske krajine

„FOTOGRAFIJA SINJANKE NA MOTORU D

Zajedno s voditeljicom Galerije Sikirica prof. Draganom Modrić, Daria Brković je u prošloj i više standarde u organizaciji kulturnih događanja.

Razgovor vodio: Vito PERIĆ**Foto: Vito PERIĆ i Ivana POLJAK****Opišite nam genezu projekta-izložbe “Iz Cetine Rusalke izašle”.**

Kolegica Dragana Modrić i ja došli smo na ideju da prikazemo žene koje su bile drugačije unutar svoje zajednice, bio ruralne ili urbane, preko fotografije koju smo koristili za potrebe izložbe Sinj-pogled na stvaranje jednog grada, a koja je prikazivala Sinjanku na motoru u doba kad je Sinj mogao samo sanjati o automobilu. Htjele smo prikazati žene koje su mijenjale društvenu svijest, običaje i navike, koje su prepoznavale negativnosti i apsurdnosti u tradiciji i jednostavno im rekle ne. Naravno zbog tog izbora isprva su bile tretirane kao *crne ovce* u društvu da bi za nekih pedesetak godina takvo ponašanje bilo opće prihvaćeno, štoviše, poželjno.

Osvrnite se na prošlogodišnji projekt, odnosno izložbu “Sinj-pogled na stvaranje jednog grada”.

Izložba je polučila više nego dobar uspjeh i izuzetnu posjećenost, što nas i nije toliko iznenadilo. Naime, vjerovali smo da sinergija struke, građana i zaljubljenika u grad Sinj mora dati kvalitetan proizvod. Tragom tih suradnji nastavili smo s radom i ove godine. Moramo se zahvaliti i gradskoj vlasti koja je prepoznala izložbu i poduprla nas u potpunosti.

S ove dvije izložbe otvorile ste neke nove momente u organizaciji i uopće načinu rada u kulturi u gradu. Iako je ovakav način rada uobičajen i ustaljen u

bolje organiziranim i „ozbiljnijim“ sredinama što se tiče odnosa prema kulturi, ovo je, možemo slobodno kazati, veliki iskorak za Sinj i dosadašnju praksu?

Istini za volju, kako ste rekli, ovaj način rada nije novina općenito govoreći, ali je novina za Sinj. Isto tako ni neke veće sredine nisu bile u mogućnosti ostvarivati slične projekte, a razlog tome je nesuradnja, možda pomalo i taština. Kako ste vidjeli i na prvoj i na drugoj izložbi bio je uključen veliki broj ljudi, a jedino tako manje sredine mogu ostvarivati značajnije projekte. Ove izložbe trebale bi biti pokazatelj

Daria Brković, profesorica povijesti i dipl. arheolog, kustos u Muzeju Cetinske krajine (od 2007.g.). Prije Muzeja radila u školstvu kao profesor povijesti, kao arheolog na iskapanjima u Visu i pri Konzervatorskom odjelu u Splitu na arheološkim radovima prilikom obnove splitske rive i renoviranja Galerije umjetnina.

svima onima koji se pokušavaju baviti kulturom da je i sadašnjost i budućnost upravo u suradnjama. Na ovoj izložbi bila su uključena tri KUD-a, (Glavice, Sinj, Peruča), umjetnička organizacija Histeria Nova sa suvremenom plesnom umjetnicom Marijom Ščekić, Gradski mješoviti pjevački zbor, naše žene – *heroine*, snimatelj Marijo Grabovac, široj javnosti poznatiji kao dio grupe Gitak TV te niz drugih sudionika. Trebam istaknuti i potporu koju sam imala od ravnateljice Muzeja Cetinske krajine, gđe Anite Librenjak, bez koje bi mi bilo puno teže raditi na ovakvim projektima te jednu osobu koja kao da je treći autor ovih izložbi, a to je Ivana Poljak, naša poznata akademska slikarica koja je na svim ovim izložbama radila likovnu koncepciju.

Možemo li govoriti o novoj koncepciji bavljenja kulturom u Sinju, odnosno smatrate li da su ovakvi projekti začetak jednog novog i ozbiljnijeg pristupa radu u kulturi?

Ovakvi projekti jesu nešto novo u gradu, ali su to samo

“ALA NAM JE IDEJU ZA NOVE PROJEKTE.”

ovoj godini napravila dva projekta koji su uvelike promijenili kulturnu sliku grada i postavili

iskre i trud pojedinaca. Da bi se uspostavio nekakav ozbiljniji pristup radu u kulturi Sinju prvenstveno treba Strategija kulturnog razvoja kao temeljni dokument, odnosno izvorište i polazište sa jasno definiranim pravcima kretanja. Strategija bi bila i od velike koristi gradskoj vlasti prilikom raspodjele proračunskog novca za kulturu. Na taj način bi se postigla transparentnost i opravdanost trošenja novca za takve svrhe. Naravno kulturnu strategiju trebali bi raditi ljudi iz struke.

Upravo je po nekim razmišljanjima to često isticano kao problem prilikom rada u kulturi, odnosno da se u kulturu često miješaju oni koji nemaju dodirnih točaka sa tom društvenom djelatnošću pa zbog toga i dolazi do nesporazuma, zastoja u radu i sličnog. Komentirajte?

Naravno da kultura nije hermetičko područje. Ne treba biti pretenciozan. Postoje i odlične udruge i pojedinci koji možda nemaju titule, ali itekako doprinose kulturnoj sceni. Izrada strategije bez njihovog uključivanja ne bi bila kompletna. No, kostur strategije ipak trebaju raditi kulturni djelatnici koji su za to i školovani i kojima je to područje djelovanja u potpunosti poznato. Bez uvrede ikome, ali možemo to usporediti sa odnosom učitelja i učenika. Zna se tko koga uči. Dakle, ne bi smjelo doći do obrnute situacije da učenik uči učitelja, jer onda i dolazi do nesporazuma. Također, učitelj neće polučiti dobre rezultate bez dobrog odnosa s učenikom. I eto nas opet do ključne riječi, a to je suradnja.

Koji su po vama problemi u nastajanju ovakvih i sličnih projekata. Pokušajte detektirati?

Na našu veliku radost nekih krupnijih problema u

suradnjama nije bilo, dapače. Ako bih detektirala neke

probleme onda su to bili problemi tehničke naravi.

Što dalje, odnosno imate li još kakvih planova i iznenađenja za kulturnu javnost Sinja pa i šire?

Ideje i planovi postoje, ali još je rano o tome. Potrebne su dobre i temeljite pripreme da bi se bilo kakav ozbiljniji projekt počeo ostvarivati. U svakom slučaju opet ćemo progovarati o temama koje su aktualne u društvu.

Izložba o zelovskim lulama (Lule i počeci duhanske industrije u Cetinskoj krajini op. V. P.) također je izazvala interes javnosti. Tko je autor i kako je izložba nastajala?

Izložba je postavljena u Muzeju Cetinske krajine. Autorice su kolegica Danijela Petričević-Banović i ja. Obzirom da sam *Zelovka* jasno je i odakle ideja za izložbu. Lule zelovskog tipa su jedne od četiri inačice istočnog tipa lule i kao takve izuzetno vrijedna baština ne samo u Hrvatskoj nego i u svijetu. Htjele smo taj gotovo zaboravljeni podatak ponovo oživjeti i podsjetiti stanovnike Cetinske krajine na ono što imaju u svom kraju i senzibilizirati gradsku vlast da poradi na zaštiti i brendiranju ovog tradicijskog obrta. I ova izložba je, iako drugačijeg karaktera, također odrađena u suradnji sa širom društvenom zajednicom. Posebno bih istakla suradnju sa Islamskom zajednicom u Splitu, mještanima Zelova, Ivanom Delašom, jedinim proizvođačem zelovskih lula, te drugim kulturnim ustanovama.

NOVCI DOLAZE, KARAVANE PROLAZE

Gradski vijećnik sa NL Mira Bulja, Denis Bobeta nedavno se oglasio priopćenjem u kojem je ukazao na neke „vječne“ probleme u sinjskom sportu što se prvenstveno odnosi na trošenje proračunskog novca za sportske udruge i klubove. To je bio povod za kratki razgovor sa ovim dugogodišnjim igračem Alkara, profesorom kineziologije i odnedavno političarem.

Razgovarao: Vito PERIĆ
Foto: Arhiv Sinjskih novina

Odmah na početku dokažite tvrdnju da se novac iz proračuna za sportske udruge i klubove raspoređuje po nepoznatim kriterijima jer Zajednica sportskih udruga ima Pravilnik i kriterije po kojima klubovi dobivaju novac za rad?

Kriteriji postoje, ali nisu realni ni dosljedni i trebalo bi ih mjenjati jer pogoduju popularnijim sportovima. Kategorizacija raspodjele sredstava bi trebala biti usmjerena prema tome tko ima najstručnije osposobljene trenere, dugogodišnji program rada sa analitičkim pokazateljima. Isto tako bi trebalo da glavni kriteriji budu masovnost i broj djece zastupljene u klubu, reprezentativci koji su iznjedrili iz klubova, državni prvaci ili plasmani na završnice državnih prvenstava.

Godinama se u sportskim krugovima priča upravo o tome da treba forsirati igrače

iz vlastite sredine a dovoditi tzv. strance samo ako se steknu uvjeti, prije svega financijski?

Smatram da grad ne bi smio dopustiti da se novac poreznih obveznika koristi u nikakve druge svrhe osim financiranja vlastitog kadra. Za sve ostalo neka ljudi u upravi izvole naći sponzore. Upravo zbog toga što se dovode strani igrači i plaćaju gradskim novcem, a ne sponzorskim je katastrofa sinjskog sporta. Članstvo u upravama klubova se svelo samo na raspodjelu i upravljanje novcem iz donacije grada a uloga bi im trebala biti prikupljanje dodatnih sredstava od sponzorstva, stručno osposobljavanje trenerskog kadra i razvoj djece i mladih.

Imate li plan kako riješiti probleme u sportu, tu prije svega mislim na situaciju da Alkar i Junak praktično djeluju kao profesionalni klubovi, ali isto tako je činjenica da bez dotacije Grada ne bi uopće mogli djelovati. Ova pomalo apsurdna situacija podsjeća na odnos Dinama i Grada Zagreba?

Naravno, to sam rekao i u priopćenju za javnost, a bilo je i dio programa NL Miro Bulj. Glavninu sredstava iz gradske dotacije treba uložiti u pomladak, omogućiti

trenerima stručno usavršavanje i profesionalni status tako da mladi igrači imaju najkvalitetniju brigu, te da se vrhunskim talentima omogućiti individualni rad jer bez

brušenje nema ni kvalitetnog dijamanta. U konačnici to bi omogućilo kvalitetu igrača i nemjerljiv kapital klubovima. Iskustvo je pokazalo da su i pored velikog broja preplaćenih igrača sa strane Alkar i Junak ispadali

iz lige. Uostalom i zakonom je određeno da najveći dio sredstava mora ići u razvoj mladih igrača a mi ta sredstva ulažemo u „strance“, što je eklatantan primjer kršenja zakona.

Kako bi vi na sinjskom primjeru odredili što je amaterski a što profesionalni sport?

Smatram da se sve svodi na amaterski sport jer imamo amaterske osobe koje sjede u upravama klubova i koje nikad nisu bile involvirane u neki sport da bi bile kompetentne govoriti i raditi nešto u istome. Neulaganjem u trenere, djecu i mlade diskreditiraju sebe, trenere i sve sinjske sportaše.

Je li po vama sazrelo vrijeme da se „pročisti“ spisak sportskih

udruga, naprave prioritete te na taj način se spriječi odljev proračunskog novca prema onim klubovima i udrugama koje djeluju slabo ili nikako i koje prije svega nemaju sportskih rezultata?

Najbitnije je da se što više ljudi bavi sportom radi zadovoljavanja potreba za poboljšanjem i unapređenjem psihofizičkih sposobnosti i zdravlja te obogaćivanjem slobodnog vremena tjelesnim vježbanjem i sportskim aktivnostima. Stoga ako udruga iole zadovoljava ovo prethodno smatram da je treba podržati, ali pod uvjetom da prikazano odgovara činjeničnom stanju.

Osobna karta Denisa Bobete:

Rođene 1977.g. u Sinju. Završio Kineziološki fakultet u Splitu. Trenutno radi kao spasioc na Gradskom bazenu. Sa 11 godina počinje trenirati u KK Alkar, sa 16 ulazi u seniorski tim. U 22 godine bavljenja košarkom nastupao za Alkar, Knin, Kaštela i Trilj. Sportski uspjesi: prvi strijelac završnice juniorskog prvenstva Hrvatske, prvak B-lige sa KK Cetina Trilj. Kao trener bio prvak B-lige KK Cetina Trilj, doveo Triljane u finale županijskog kupa plasirao se na završnicu državnog prvenstva sa mladim kadetima KK Cetina Trilj, trenirao sve uzraste djece, a 3 godine vodio prvu momčad Triljana.

Alkar se priprema za novu sezonu

Unatoč ponudi KK Zadar Milačić ostaje u Sinju. Novi igrači Perajica i Mikulić.

Piše i foto: **Žarko KODŽOMAN**

Košarkaši Alkara, predvođeni trenerom Damirom Milačićem i pomoćnikom Stipom Blajićem započeli su 19. kolovoza pripreme za predstojeću sezonu. Na prvom se prozivci pojavilo 12 igrača. Od onih iz prošle sezone tu su bili Mirko i Slavko Modrić, Župić, Gaurina, Kanaet i Jure Boban, iz juniorskog pogona priključeni su Joško Boban, Macan, Bilandžić i Buzolić te prinove Mato Perajica i Ivan Mikulić. Na prozivci su bili i predsjednik i tajnik kluba Denis Katić i Ivica Župić. Ključno pitanje pred početak sezone bilo je hoće li Milačić nastaviti trenirati Sinjane ili će otići. Unatoč ponudi iz KK Zadar, Milačić je odlučio ostati u Sinju. „Bilo je ponuda. Drago mi je što je netko prepoznao to što se napravilo u Alkaru u protekloj sezoni, te moj rad na mjestu izbornika hrvatske U-20 reprezentacije, to je određena satisfakcija za mene. Kada govorimo o ponudi Zadra, oni su ostali bez trenera te su me nazvali nekoliko dana prije početka priprema Alkara i iskazali interes, no ja sam tako odgojen da kad se neki dogovor napravi, onda se ne smije raskidati. A ja sam dao riječ vodstvu Alkara da ostajem u Sinju i sljedeću sezonu i tu riječ sam ispoštovao. Postao sam dosta vezan i za grad, klub i za ovu publiku. Uz sve navedeno, neke privatne stvari su utjecale da želim ostati još godinu dana u Hrvatskoj,“ kaže Milačić.

Pripreme su tek krenule pa je prerano govoriti o ambicijama u novoj sezoni (razgovor s Milačićem vođen je 19. kolovoza, op.a.)

„Na samom početku ne mogu reći ništa više osim da je sveti cilj ostanak u Prvoj ligi, ali bez problema. Naravno, poznavajući sebe i ovu sredinu, uvijek će se tražiti nešto više. Lani sam nakon tri tjedna priprema osjetio da momčad, uz mukotrpan rad i sreću da nemamo povreda, može doći do Lige za prvaka i to se ostvarilo. Ove godine isto tražim da prođu prva tri tjedna priprema pa

ću napraviti procjenu za dalje. Teško je davati neke prognoze, uostalom još ne znam kako će naši konkurenti u A-1 ligi, izgledati“, kaže Milačić.

A s kakvom kvalitetom igračkog kadra Alkar ulazi u novu sezonu?

„Postoji jedna grupa igrača od prošle sezone na koju se računa, a što se tiče pojačanja zasad smo doveli Mikulića koji je prošle godine nastupao za Zadar i Dubrovnik te bivšeg igrača Darde Perajicu. Popunjavamo rupe gdje smo objektivno bili deficitarni. Sa Perajicom smo dobili „unutarnju“ igru, igrača kojem se može spustiti lopta ispod koša, da u danom trenutku odigra jednostavniju košarku od one s puno kretanja, s puno trke. U postavljenom napadu imat ćemo opciju više. Što se tiče pozicije playmakera, doveli smo Mikulića koji ima jako dobru fizionomiju te u perspektivi može biti jako dobar. Mislim da on ovdje, uz pakleni rad i uz sredinu kakva je Sinj, može napraviti strahoviti skok za našu momčad te naravno i za sebe. Pokušali smo uzeti najbolje igrače, a u skladu s našim financijskim mogućnostima. Još radimo na pojačanjima, imam ja puno želja, ali ako se to ne uklapa u financijske gabarite kluba onda se ne može ništa napraviti. Pokušat ćemo naći igrače koji će odgovarati klubu i treneru, a upravi kluba cijenom“.

Milačić je na kraju iznio plan priprema.

„Radit će se po principu 2-2-1, dakle treninzi će biti dvaput dnevno dva dana, a treći će dan biti jedan trening. To je sistem koji volim. Radit ćemo u dvorani i na atletskom stadionu. Prva tri tjedna priprema, gdje se radi glazura za idućih četiri-pet mjeseci, bit će mukotrpana. To je jako teško razdoblje za igrače, no jednostavno tako mora biti. Odradit ćemo osam pripremnih utakmica, pokušat ćemo dogovoriti susrete sa što jačim protivnicima. Nije mi najvažnije da kroz pripremnih period igramo dobro, nego da se što bolje pripremimo za prvenstvo“.

IVO MILOŠ NOVI TRENER RUKOMETAŠA KAMIČKA

Novi ljudi u struci i upravi sinjskih rukometaša

Piše: Žarko KODŽOMAN

Foto: Arhiva Ive MILOŠA

Rukometni klub Kamičak u novu sezonu u Drugoj HRL - Jug ulazi sa značajnim promjenama, kako u stručnom stožeru, tako i u upravljačkoj strukturi. Tako je dužnost v.d. trenera seniorske momčadi preuzeo 33 - godišnji Ivo Miloš koji će službeno kao trener biti potvrđen na Izornoj skupštini kluba ovog mjeseca. Također, tada će i novo vodstvo kluba službeno preuzeti svoje dužnosti (razgovor s Milošom vođen je 1. rujna, op.a.).

„Budući predsjednik kluba trebao bi biti Josip Vučić, dugogodišnji igrač RK Kamičak, a nova Uprava trebala bi se sastojati od sljedećih članova: dopredsjednik kluba Mario Žanko te Ante Pavić, Domagoj Batarelo, Ante Zec, Hrvoje Markulin i tajnik kluba Marko Gazzari. Većina članova Uprave su ili bivši igrači ili ljudi usko vezani za rukomet. U ime novih članova Uprave kao i samih igrača ovim putem neizmjerljivo zahvaljujemo bivšem predsjedniku kluba Draženu Šabiću, tajniku Zdenku Boškiniu te ostalim članovima bivše uprave na besprijekornom vođenju kluba u proteklih osam godina. Ivo Vukasović Parin trenirao je seniore Kamička od osnivanja kluba 1998. godine te mu ja kao budući trener i igrači koje je vodio zahvaljujemo na doprinosu koji je učinio za sinjski rukomet i postojanje kluba gdje je davao cijeloga sebe“, kaže Miloš.

Ivo je počeo igrati rukomet s 20-ak godina.

„Brzo sam zavolio ovaj sport i on mi je nakon nekog vremena postao način života. Cijelu sam igračku karijeru proveo u matičnom klubu Kamičku. Igrao sam do prosinca 2012. godine kada sam zbog zdravstvenih problema, točnije ozljeda koljena, okončao karijeru. Trenerom u mlađim uzrastima Kamička postao sam 2004.

godine i taj sam posao radio sve do ove sezone kada sam postao v.d. trenera. Nekako je logičan slijed događaja da ja kao trener s najdužim trenerskim stažom u klubu nasljeđujem Vukasovića“, tvrdi Miloš.

RK Kamičak u sezoni 2013./204. nastupa sa sljedećim igračkim kadrom: Stipe Pletikosić, Damir Šimleša, Ivan Grubišić - Čabo, Joško Boškin, Marko Filipović - Grčić, Josip Borožan, Boris Erceg, Pave Vučković, Ivan Čuk, Paulo Stupalo, Toni Vučković, Josip Runje, Antonio Stupalo, Ivan Vladović, Ivan Ivanović - Samac, Nikola Vučković, Ivan Poparić, Mario Putnik, Anđelo Putnik, Ante Jenjić i Neno Zdilar.

„Klub su napustili Mladen Balov (Solin) i Marin Musulin (Solin). Dolazaka nema, ali su se neki igrači koji su zbog raznih razloga prestali trenirati ponovno uključili u rad. Ambicije kluba su uvijek iste bez obzira na to što smo ostali bez nekih igrača. Vjerujem u kadar koji imam na raspolaganju i nadam se da ćemo se i ove godine boriti da budemo među prve tri ekipe u prvenstvu. Najveći rivali bit će nam Metković 1963 i Solin koji su se pojačali u odnosu na prošlu sezonu. Zadovoljan sam dosadašnjim

radom, disciplinom kao i redovitim dolaženjem igrača na treninge. Pripreme su počele 22. kolovoza, a kompletno ćemo ih odraditi u gradskoj dvorani. Treniramo četiri puta tjedno, a prvenstvo počinje šestog listopada tako da ćemo imati dovoljno vremena da se dobro pripremimo“, kaže novi šef stručnog stožera sinjskih rukometaša i na kraju dodaje:

„Želio bih da igramo brz i moderan rukomet baziran na čvrstoj obrani. To će biti teško postići odmah, ali nakon što se uigramo to će sigurno biti moguće. Najveće promjene bit će u obrambenim formacijama gdje ćemo pokušati igrati agresivnije i dublje kombinacije“.

Veteran Stipe Grčić ponovo među Junakovim vratnicama „Ovaj grad i stadion zaslužuju drugoligaša.“

Piše i foto: Žarko KODŽOMAN

Junak u novu sezonu ulazi s pomlađenim igračkim kadrom. Ipak, među brojnim mladima ima i nekolicina starijih i iskusnijih igrača, a predvodi ih 35 -godišnji vratar Stipe Grčić. Iza Grčića je bogata karijera, u Junaku je proveo osam sezona, godinu i pol u Hrvacama, tri je godine nogometni kruh zarađivao u Njemačkoj, u Ulmu i Olimpiji Laupheim (Oberliga), a u Drugoj HNL nastupao je i za Mosor, Imotski te Solin.

Junak ove sezone nastupa u Trećoj HNL–Jug, a pitanje o povratku u viši rang je neizbježno. „Mislim da ovaj grad i stadion zaslužuju imati

Težak poraz Junaka na startu

Junak je u prvom kolu prvenstva Treće HNL - Jug gostovao kod Croatije iz Zmijavaca i nije se proveo baš najbolje. Naime, domaćin je slavio sa čak 5-2. Na poluvremenu je Croatia imala minimalnu prednost 2-1, strijelci za domaćina bili su Mrkonjić i Čapin, dok je gol za Junak postigao Bakić. U nastavku su Zmijavčani doslovno pregazili Plave, svoj drugi pogodak zabio je Čapin, a mrežu Sinjana još su zatresli Šabić i A. Karoglan. Drugi gol za Junak, za ublažavanje teškog poraza i za konačnih 5-2, zabio je Budimir.

drugoligaša, ali sada se moramo staviti u sadašnjost i probati se što prije vratiti natrag u Drugu ligu. U svakom slučaju, očekujem da Junak za stoti rođendan, 2016. godine, opet bude drugoligaš“, kaže Grčić.

A kakva su očekivanja za ovu sezonu? „Ovo što smo dosad igrali u prijateljskim utakmicama, s Valom i Mosorom (intervju sa Grčićem vođen je 20. kolovoza, op.a.), pokazuje da će Treća liga biti „li la“, sve je to podjednako, niti jedna momčad ne odskače. Liga će biti teška, ima tu četiri - pet bivših drugoligaša. Uz mene, od iskusnijih igrača u Junaku tu su još Mandac, Medvid, Petričić, Ramljak i Vardić. Probat ćemo prenijeti svoje iskustvo na mlađe i onda uz spoj iskustva i mladosti

doći do nekog uspjeha. Ovaj kadar, uz tri kvalitetna pojačanja - s jednim dobrim napadačem, stoperom i pravim veznim, mogao bi i ovu sezonu „udariti“ na vrh Treće lige. Valjda ćemo napraviti štogod. Ne sumnjam da će nas stručni stožer predvođen trenerom Računicom kvalitetno pripremiti za ovu sezonu. Trebamo kući sve pobjeđivati, to je najvažnije. Što se tiče podrške navijača, ona ovisi o nama samima. Ako budemo igrali dobro, neće biti problema jer sinjska publika zna prepoznati „fajt“ na terenu i uz pravi rezultat daje neupitnu podršku“, kaže Stipe.

U Junakovom kadru za ovu sezonu uz Grčića za mjesto među vratnicama konkuriraju Bikić i Labrović koji je sad izašao iz juniora. No, Stipe se još „ne da“, ne razmišlja o umirovljenju.

„Imam još motiva, a vratari su kao vino, što stariji to bolji. Dok me god bude zdravlje služilo, branit ću“, kaže na kraju Grčić.

Evo tko će braniti boje Junaka u sezoni 2013/14.

1 Ante Petričić	11 Domagoj Barać
2 Stjepan Šušnjara	12 Ivan Medvid
3 Ante Perić	13 Bruno Matijašević
4 Dino Ramljak	14 Teo Vardić
5 Mateo Barać	15 Marin Bakić
6 Ivan Bajić	16 Jure Matijašević
7 Dražen Vitić	17 Ante Radović
8 Duje Tadić	18 Ante Buljan
9 Hrvoje Mandac	19 Ivan Bikić/golman
10 Anđelo Roguljić	20 Stipe Grčić/golman

SINJSKE

GLASILO GRADA SINJA

NOVINE

Uskoro na internetu!!

